Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2324 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 24 octombrie 1956

Vizita în R.P.F. Iugoslavia a delegaţiei Guvernului R.P.R. şi a P.M.R.

Delegaţia romînă şi iugoslavă în timpul tratativelor

Dejunul oferit de tovarăşii Gh. Gheorghiu-Dej şi Chivu Stoica

BELGRAD 23 Trimişii speciali Agerpres transmit: La 23 octombrie tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P. M. R., membru în Prezidiul Marii Adunări Naţionale a R.P.R. şi tovarăşul Chivu Stoica, Preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R. au oferit un dejun în Palatul Vecei Executive a R.P. Serbia.

Din partea iugoslavă la dejun au participat: preşedintele Iosip Broz-Tito cu soţia, Moşe Pjade, preşedintele Scupşcinei Populare Federative a R. P. F. Iugoslavia cu soţia, Edward Kardelj, Alexandr Rankovici, Svetozar Vukmanovici şi Rodoliub Ciolakovici, vicepreşedinţi ai Vecei Executive Federative cu soţiile, Vlada Zecevici şi Ivan Bojicevici, preşedinţii celor două camere ale Scupşcinei Populare Federative a R. P. F. Iugoslavia, Ivan Goşniak secretar de stat pentru apărarea naţională, Kocea Popovici secretar de stat pentru afacerile externe, Mjalko Todorovici, membru al Vecei Executive Federative şi alţi membri ai Vecei Executive Federative a R.P.F. Iugoslavia, Djuro Salaj, preşedintele C.C. al Uniunii Sindicatelor din Iugoslavia, Miloş Minici, preşedintele Comitetului Popular al oraşului Belgrad şi alte persoane oficiale iugoslave.

A luat parte ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la Bucureşti, Nikola Vujanovici, cu soţia.

Din partea romînă au luat parte: Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., membru în Prezidiul Marii Adunări Naţionale a R.P.R. însoţit de fiicele sale, Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R. cu soţia, Petre Borilă, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri cu soţia, Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Alexandru Bîrlădeanu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri cu soţia, Gr. Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe cu soţia şi celelalte persoane oficiale care însoţesc delegaţia.

A luat parte de asemenea Nicolae Guină, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.R. la Belgrad.

Dejunul s-a desfăşurat într-o atmosferă deosebit de călduroasă. In timpul dejunului s-au rostit toasturi prieteneşti.

Recepţia oferită de ambasadorul R.P.R. la Belgrad

BELGRAD 23 — Trimişii speciali ai Agerpres transmit: In seara zilei de 23 octombrie, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.R. la Belgrad, N. Guină, a oferit o recepţie la Palatul Vecei Executive a R.P. Serbia, cu prilejul vizitei în R.P.F. Iugoslavia a delegaţiei guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn.

La recepţie din partea iugoslavă au participat tovarăşii: Iosip Broz Tito, preşedintele R.P.F. Iugoslavia cu soţia, Moşe Pjade, preşedintele Scupşcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia, Edward Kardelj, Alexandr Rankovici, Svetozar Vukmanovici, Rodoliub Ciolakovici, vicepreşedinţi ai Vecei Executive Federative, cu soţiile, Vladimir Simici, vicepreşedinte al Scupşcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia, Duşan Petrovici, vicepreşedinte al Scupşcinei Populare a R.P. Serbia, Velko Zekovici, secretar al Vecei Executive Federative, I. Goşniak, secretar de stat pentru apărarea naţională, Kocea Popovici, secretar de stat pentru afacerile externe, Mjalko Todorovici şi alţi membri ai Vecei Executive Federative, conducători ai instituţiilor centrale, generali şi ofiţeri superiori ai armatei populare iugoslave, oameni de ştiinţă, artă şi cultură.

A luat parte N. Vujanovici, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.F. Iugoslavia la Bucureşti.

Din partea romînă la recepţie au luat parte tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., membru în Prezidiul Marii Adunări Naţionale a R.P.R., conducătorul delegaţiei romîne, şi fiicele sale, Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R., membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu soţia, Petre Borilă, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R.P.R., membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu soţia, Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Alexandru Bîrlădeanu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, membru al C.C. al P.M.R., cu soţia, Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe al R.P.R., membru al C.C. al P.M.R., cu soţia, precum şi persoanele oficiale care însoţesc delegaţia.

La recepţie a fost prezentat un program de muzică clasică la care şi-au dat concursul artişti romîni aflaţi la Belgrad: pianistul Mîndru Katz, soliştii Nicolae Herlea, Lelia Cincu Filimon, acompaniaţi la pian de Radu Negreanu.

Recepţia s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

La uzinele de motoare din Rakoviţa

BELGRAD 23 Trimişii speciali Agerpres transmit: In cursul dimineţii de marţi, cea de a patra zi de la sosirea delegaţiei guvernului R.P.R. şi a Partidului Muncitoresc Romîn în capitala Iugoslavă, membrii delegaţiei romîne au făcut o vizită la uzinele de motoare din Rakoviţa, în apropierea Belgradului.

Membrii delegaţiei au fost însoţiţi de tovarăşii Mjalko Todorovici, membru al Vecei Executive Federative a R.P.F. Iugoslavia, Nikola Vujanovici, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.F. Iugoslavia la Bucureşti, locotenent colonel Milan Minici, ataşatul militar al R.P.F. Iugoslavia la Bucureşti şi alte persoane oficiale iugoslave.

Membrii delegaţiei au vizitat halele mecanice, sectorul de utilaj industrial, bancul de probe al motoarelor, sectorul de montare-finisare şi laboratoarele, unde s-au întreţinut cu muncitorii şi tehnicienii uzinelor, interesîndu-se îndeaproape de procesul tehnologic, de metodele de muncă etc.

Directorul uzinelor Milovan Savovici a vorbit oaspeţilor despre istoricul uzinelor, şi le-a dat explicaţii cu privire la profilul producţiei şi perspectivele dezvoltării întreprinderii. Peste un an, uzinele de motoare din Rakoviţa vor împlini 30 de ani de existenţă. Inainte de război, uzinele, care aparţineau unei societăţi franceze, erau profilate pentru producţia şi montarea motoarelor de avion. După eliberare, profilul uzinelor a fost modificat, întreprinderea specializîndu-se în producţia motoarelor de autocamion şi de tractoare. Pe viitor, întreprinderea urmăreşte să se specializeze numai în producţia de motoare, trecînd producţia de tractoare unor mari uzine iugoslave, în curs de construcţie.

Uzinele din Rakoviţa au un bogat trecut de luptă. De numele lor sînt legate marile acţiuni muncitoreşti greviste din 1936-1937. In anii ocupaţiei hitleriste, mulţi muncitori au părăsit fabrica înrolîndu-se în rîndul partizanilor. Numele a 35 de eroi, foşti muncitori şi tehnicieni ai uzinelor, sînt dăltuite în marmură la intrarea principală a întreprinderii.

In curtea uzinelor, membrii delegaţiei romîne au examinat cu atenţie cîteva „tractoare pe roţi, fabricate de această întreprindere. Tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej s-a interesat de greutatea tractorului şi a motorului, de repartizarea greutăţii pe cal putere, de diferenţialul tractorului şi de viteza sa. Conducătorul delegaţiei romîne a apreciat construcţia tractorului iugoslav şi în special pompa de injecţie.

Membrii delegaţiei guvernului R.P.R. şi a Partidului Muncitoresc Romîn au fost invitaţi apoi în sala de consiliu a conducerii uzinelor. Aici, conducătorii întreprinderii au răspuns la numeroase întrebări ale delegaţiei romîne.

La sfîrşit, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, în numele delegaţiei romîne, a mulţumit gazdelor pentru frumoasa primire făcută. Răspunzînd invitaţiei directorului uzinelor, tov. Gh. Gheorghiu-Dej a declarat că delegaţia romînă primeşte cu bucurie organizarea unui schimb de ingineri şi muncitori între uzinele Rakoviţa, din R.P.F. Iugoslavia şi întreprinderi cu profil asemănător din R.P.R.

Recoltei viitoare *toată atenţia noastră!*

In regiunea Craiova însămînţările sînt pe terminate

CRAIOVA (de la trimisul nostru). — In zilele acestea, pe ogoarele regiunii Craiova se dă bătălia pentru terminarea lucrărilor agricole de toamnă. La 21 octombrie, raionul Baia de Aramă a anunţat închiderea campaniei agricole de toamnă, iar în raioanele Tîrgu Jiu, Gura Jiului, Filiaşi, Segarcea, Băileşti, Craiova şi Turnu Severin însămînţările au fost executate în proporţie de 92—96 la sută.

Obţinerea acestor realizări se datoreşte în primul rînd muncii politice desfăşurate de către comunişti, utemişti, deputaţi şi cei mai buni ţărani muncitori. Aprecierea unor tovarăşi primi secretari ai comitetelor raionale U.T.M. şi preşedinţi de sfaturi populare confirmă intensitatea sporită cu care s-au desfăşurat anul acesta lucrările din campania de toamnă. Iată ce se desprinde din relatările tovarăşilor Ştefan Petrescu, prim secretar al Comitetului raional U.T.M. Filiaşi, şi Ion Untaru, preşedintele sfatului popular raional:

— In raionul Filiaşi încă înainte de începerea campaniei de toamnă au fost instruiţi şi repartizaţi pe comune majoritatea activiştilor utemişti şi 29 activişti de stat. Membrilor comitetului executiv al sfatului popular raional li s-au repartizat grupe de comune, de a căror activitate răspund. Munca acestor agitatori şi coordonatori s-a concretizat prin rezultatul satisfăcător obţinut pînă acum: la 21 octombrie planul însămînţărilor a fost realizat în proporţie de 95 la sută. O contribuţie însemnată la obţinerea acestui rezultat a adus-o întrecerea patriotică organizată între 249 circumscripţii electorale, precum şi între 836 ţărani muncitori. Printre comunele fruntaşe sînt Salcia, Brăceni şi Coţofenii din Faţă. Alături de cei care au muncit pentru ridicarea pe locuri de frunte a comunelor lor se află şi utemiştii Barbu Basna, Nicolae Nistor, Gheorghe Butaru, care au terminat primii însămînţările. Rezultate îmbucurătoare s-au obţinut şi în raionul Craiova. Pînă în ziua de 21 octombrie, planul de însămînţări fusese realizat în proporţie de 92 la sută. In săptămîna record (15—22 octombrie) viteza de lucru zilnică a fost depăşită cu 1800 hectare. Aici s-au evidenţiat deputaţii utemişti Vasile Tărăban, Ştefan Popescu şi Ion Mitran din comuna Almai, Constantin Dobre şi Ilinca Grigore din Bucovăţ, şi alţii.

E necesar un ajutor mai concret

GALAŢI (de la corespondentul nostru). — In raionul Măcin, fruntaşi la însămînţări sînt membrii gospodăriilor colective şi ai întovărăşirilor agricole. Colectiviştii şi întovărăşiţii din comuna Mircea Vodă, precum şi cei din comuna Hamcearca au terminat însămînţările încă de săptămîna trecută. Raionul Măcin este avansat cu însămînţările faţă de alte raioane din regiunea Galaţi, însă posibilităţile existente nu sînt pe deplin folosite. Pînă la 21 octombrie planul de însămînţări al raionului a fost îndeplinit în proporţie de 49,73 la sută.

In momentul de faţă cînd campania de însămînţări este pe sfîrşite raionul Măcin a însămînţat abia jumătate din suprafaţa planificată.

In unele comune ca: Văcăreni, Pecineaga, Ostrov, Turcoaia, pînă la data de mai sus se însămînţase doar 10 la sută din toată suprafaţa.

Această rămînere în urmă se datoreşte pe de o parte faptului că recoltatul culturilor tîrzii nu s-a făcut la timp, iar pe de altă parte proastei organizări a muncii. Comitetul executiv al sfatului popular comunal din Văcăreni (preşedinte tov. Gheorghe Negrişan) n-a ştiut să atragă în munca politică toate forţele din comună care ar fi putut contribui, prin diferite acţiuni, la mobilizarea ţăranilor muncitori în campanie.

Organizaţia de bază U.T.M. din această comună n-a venit nici ea în ajutorul sfatului popular.

Pentru ca regiunea Galaţi să iasă din rîndul codaşelor la însămînţări se cere ca şi în raionul Măcin să se folosească toate posibilităţile pentru grăbirea însămînţărilor. Acest lucru este posibil — după cum s-a dovedit la începutul campaniei, cînd se muncea mult mai bine. Sfatul popular raional, precum şi comitetul raional U.T.M. trebuie să treacă la o muncă mai concretă de ajutorare şi îndrumare a sfaturilor populare comunale şi, respectiv, a organizaţiilor de bază U.T.M.

Să realizăm economii egale cu preţul de cost al unor importante produse finite

Autocamionul poate fi mai uşor!

In direcţia realizării de cît mai însemnate economii brigada noastră complexă şi-a îndreptat în mod deosebit atenţia spre acele rezultate care decurg din reducerea consumului specific de metal şi manoperă pe autocamionul S.R.-101, produsul uzinei „Steagul Roşu", în care lucrăm.

Noi ne-am propus ca obiectiv principal, reducerea greutăţii camionului prin îmbunătăţiri constructive şi tehnologice, precum şi prin realizarea unor însemnate economii.

Infiinţată mai întîi în secţia de prese-capotaje, brigada şi-a extins apoi activitatea în principalele secţii din uzină, formîndu-se şi aci grupe de economii pe secţii. Din ele au făcut parte cîte doi-trei tineri tehnicieni, care îndrumau şi mobilizau muncitorii şi tehnicienii la descoperirea rezervelor interne în direcţia micşorării consumului specific de metal şi manoperii pe camion.

Indrumată şi controlată de comitetul U.T.M., brigada complexă a obţinut realizări importante. Astfel, în perioada care s-a scurs de la înfiinţare şi pînă în prezent în rîndurile membrilor brigăzii s-au născut aproape 60 de propuneri de inovaţii şi raţionalizări, dintre care peste 40 sînt puse în aplicare. Acest lucru a avut ca rezultat micşorarea greutăţii camionului cu 86 kg. şi reducerea cu 90 ore a manoperei pe camion.

Printre propunerile mai importante ale membrilor brigăzii se numără: schimbarea sistemului clasic de turnare la 12 repere din oţel cu turnarea în miezuri, schimbarea tehnologiei la armătura platformei camionului etc.

La începutul anului acesta, activitatea brigăzii a cunoscut o perioadă cînd nu s-a mai ţinut nici evidenţa rezultatelor, a fost neglijată şi activitatea grupelor de economii. Aceasta pentru că comitetul U.T.M. pe uzină a încetat să mai îndrume brigada, iar activitatea ei nu a mai stat în atenţia conducerii uzinei şi a cabinetului tehnic. In acest timp însă camionul S.R. 101 continuă să fie prea greu.

Iată de ce reluarea iniţiativei tinerilor de la uzinele „Progresul" Brăila ne-a dat de gîndit. In toate sectoarele uzinei au avut loc discuţii în jurul reorganizării brigăzii şi a grupelor de economii. Comitetul U.T.M. şi-a analizat în mod autocritic activitatea în ceea ce priveşte îndrumarea brigăzii.

Cu cîtva timp în urmă a avut loc şedinţa la care au participat tinerii ingineri, tehnicieni şi fruntaşi în producţie, muncitori şi tehnicieni vîrstnici cu experienţă în producţie din mai multe sectoare, unde s-a hotărît să reluăm şi noi iniţiativa tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila. Cu această ocazie ne-am propus să reorganizăm brigada şi să reactivizăm colectivele pe secţii.

Vom folosi toate posibilităţile pentru reducerea şi pe mai departe a consumului specific de metal şi manoperă pe camion. In prezent se tipăresc fişe tip pentru propuneri de inovaţii şi raţionalizări, care vor fi împărţite în secţii de membrii brigăzii. Cabinetul tehnic ne va ajuta în activitatea noastră, discutînd operativ şi calculînd aportul inovaţiilor şi raţionalizărilor în lupta pentru economii.

Directivele celui de al II-lea Congres al Partidului trasează sarcini de seamă în ceea ce priveşte reducerea preţului de cost al produselor. Noi am hotărît să luptăm pentru traducerea în fapte a acestor sarcini.

Procesul de fabricaţie ascunde în el încă multe rezerve de economii de metal şi manoperă. Studiind posibilităţile de economisire a metalului şi totalizînd valoarea economiilor realizate în urma aplicării inovaţiilor şi raţionalizărilor în procesul de producţie, membrii brigăzii complexe s-au angajat ca din totalul angajamentului tineretului uzinei — economii egale cu 5 autocamioane — în cinstea zilei de 7 Noiembrie să realizeze economii egale cu preţul de cost a 3 camioane S.R.-101.

Ing. ILIE SIN
responsabilul brigăzii complexe de economii de la uzinele „Steagul Roşu"-Oraşul Stalin

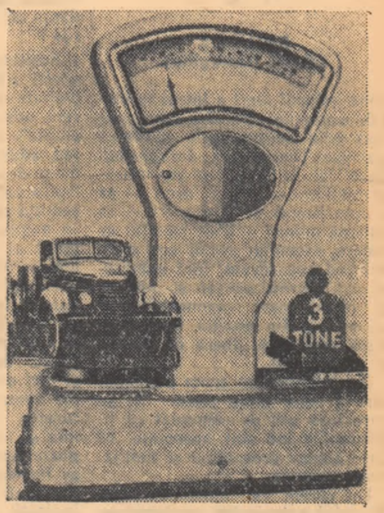

Brigada complexă de economii de la „Steagul Roşu" şi-a pus ca sarcină reducerea greutăţii autocamionului produs de uzină — maşină puternică şi de valoare.

E o iniţiativă bună. Cu cît acesta, păstrîndu-şi celelalte calităţi, va fi mai uşor, cu atît mai multă... greutate va avea în ochii celor ce-l folosesc.

„A fost o adunare... excepţională"

A doua zi tov. Dodea Ilie, şeful secţiei şcoli medii şi pionieri a comitetului orăşenesc U.T.M.-Iaşi, radiind de o bună dispoziţie, îşi exprima convingerea faţă de cei care voiau să-l asculte în legătură cu adunarea generală de dare de seamă şi alegeri, condusă de el, în Şcoala medie nr. 3 din Iaşi:

— Bună, foarte bună, ce mai! excepţională (urmează o suită de superlative, lipsite de altfel de interes). Profund convins, îţi declară că o astfel de adunare nu a mai fost de mult şi că, dacă stai să gîndeşti mai bine, ea marchează o însemnată cotitură care va duce... (aici urmează iarăşi un şir de adjective plus substantive) şi că el, Dodea Ilie, se declară perfect mulţumit şi asta nu pentru că a condus dînsul adunarea, fiindcă în fond un astfel de lucru nu ar avea prea mare importanţă dar „aşa, ca chestie"...

Aşa spunea a doua zi tov. Dodea.

Dar ce s-a întîmplat la adunarea care a avut loc cu o seară mai înainte?

Să vedem, să începem în primul rînd cu elementarul: participarea la adunare. Cu chiu, cu vai s-a format majoritatea prescrisă. Cum, necum, mă rog, n-are importanţă, ea s-a format. Au fost declaraţi (conform procesului verbal) 23 absenţi motivaţi (aproape toţi aceştia erau prin clase şi-şi făceau temele).

Să trecem deci peste acest amănunt şi să ne oprim la altul: darea de seamă. Nu a certat pe nimeni, nu a supărat pe nimeni. Pe frontispiciul ei s-ar fi putut adăuga, fără teamă de a greşi, acest motto: „Fără probleme. Să nu ne complicăm existenţa.

Ascultînd darea de seamă, fără să vrei, ghiceai gîndurile celor ce au întocmit-o.

„Cît mai puţine discuţii şi, deci, cît mai puţină critică, căci critica ridică tensiunea...

Şi tov. Dodea s-a declarat mulţumit adăugînd încă un plus la suma argumentelor, care-i dădeau dreptul să emită calificativul de „adunare bună".

Să trecem deci mai departe, la alt „amănunt": discuţiile.

— Poftiţi, poftiţi tovarăşi. Indrăzniţi! Cum, nu aveţi probleme pe care să le dezbateţi?... nu se poate!... Hai, tovarăşi, hai! Care sparge ghiaţa?!!...

De la înălţimea tribunei sale, învăluind oamenii într-o privire galeşă, care voia să însemne o caldă chemare, zîmbind juvenil, Dodea, care ştia că „aşa-i la început, se înscriu greu" insistă încă odată, conform principiului „să nu scapi adunarea din mînă".

— Haideţi tovarăşi, încercaţi, un cuvînt, două acolo, ce, e greu?

Dar... nimic.

Atunci, autoritar, încruntîndu-se puţin pentru a fi cît mai aproape „de misiunea încredinţată de a conduce lucrările adunării" pe care se angajase „s-o ducă la bun sfîrşit", acelaşi Dodea, grav, spuse:

— Nu se poate! Trebuie să ia cineva cuvîntul...

...Să scurtăm din stenograma acestei părţi a şedinţei (nu prea bogată în amintiri plăcute pentru tov. Dodea) şi să conchidem: s-au înscris 10 oameni la cuvînt printre care un diriginte din partea diriginţilor şi un director din partea direcţiei.

Lista fiind închisă, tov. Dodea mai adăugă un plus pe răbojul firitiselii de „adunare bună".

E cazul însă ca să pomenim, măcar în treacăt, „esenţa" celor spuse la discuţii: „de ce nu s-a ocupat comitetul mai mult de organizaţia de pionieri? Să facem mai multe reuniuni. Cum s-a ocupat comitetul de munca cu pionierii (?!). De ce nu facem mai multe reuniuni (!?)...

După cum vedeţi, discuţii vii...

Mai departe, felul cum a decurs adunarea nu mai are importanţă. Ea s-a desfăşurat fără a mai aduce nimic deosebit. Pînă aici însă cei care au pregătit adunarea se pot felicita. Şi-au atins scopul: totul a fost cît se poate de cuminte. A fost şi puţină critică (nu prea multă... tensiune). De altfel este o şcoală evidenţiată cîndva de

P. ISPAS
I. AGHINEI

(Continuare în pag. 2-a)

Artiştii romîni în China

— Corespondenţă din Canton —

Ansamblul de cîntece şi dansuri populare romîneşti „Ciocîrlia", se află de aproape patru luni într-un mare turneu în R.P. Chineză, unde a cîştigat entuziasta apreciere a celor aproape 250.000 spectatori din 17 dintre cele mai mari oraşe ale marii ţări prietene.

Pe scenele teatrelor din Pekin, Shanhai, Mukden, Cianciun, Nanchin, Canton şi alte oraşe, cuprinse în itinerariul turneului ansamblului romînesc, horele şi sîrbele, jocurile căluşarilor şi alte dansuri aduse de prin văile Carpaţilor şi şesurile Dunării, Siretului sau Someşului au repurtat un strălucit succes. Spectatorii chinezi de obicei calmi şi nu prea zgomotoşi, au dezlănţuit adevărate furtuni de aplauze şi ovaţii la scenă deschisă, fermecaţi de iureşul căluşarilor ori de bărbuncul din tabloul coregrafic „Nunta de pe Someş", ca şi de brîuleţul din suita de dansuri „Tablouri din galeria naţională", montată pe captivanta melodie a Rapsodiei a II-a romîne de George Enescu. Ciocîrlia, vestitul cîntec popular romînesc, interpretat la nai de Ion Oprea, „Hora stacato" de Grigoraş Dinicu, „Haţegana" şi „Invîrtita", cîntate la clarinet de Guţi Adolf, melodiile sprinţare ale flueraşului Marin Chiser, ca şi cîntecele interpretate de soliştii vocali: Angela Moldovan, Ion Cristoreanu şi Vesa Bujor, au fost bisate în fiecare spectacol, iar uneori, în urma nesfîrşitelor ropote de aplauze şi a scandării nelipsitului „falaigo" (bis în limba chineză) au fost executate de trei şi patru ori. La Shanhai, Mukden, Dalen, Ciuncin, Sian şi alte oraşe spectacolele ansamblului romînesc nu puteau lua sfîrşit în mai puţin de patru ore, deşi cronometrarea, în care intră şi două-trei bis-uri, stabileşte durata programului la 2,30 ore. O puternică impresie au produs şi frumoasele noastre porturi naţionale, care de la prima ridicare de cortină zmulgeau publicului exclamaţii pline de admiraţie şi aplauze.

Deşi turneul artiştilor romîni în R.P. Chineză a fost perfectat pentru două luni, la cererea insistentă a publicului a trebuit să fie prelungit cu încă două luni fără a putea satisface — bineînţeles — avalanşa de cereri a tuturor oraşelor ce se cereau incluse în itinerariul turneului. La Ministerul Culturii al R.P. Chineze continuă să sosească invitaţii adresate solilor artei populare romîneşti.

Faţă de marele interes manifestat de publicul chinez, Studioul de filme documentare din Pekin a realizat un film care prezintă cea mai mare parte a programului de cîntece şi dansuri populare prezentat în China de ansamblul „Ciocîrlia".

Ziarele din Pekin, Shanhai, Anşan, Taiuen etc., au publicat pagini întregi cu fotografii şi desene din timpul spectacolelor artiştilor romîni. Presa chineză a publicat sute de articole, informaţii şi cronici de specialitate, evidenţiind caracterul viguros, fondul optimist al cîntecelor şi dansurilor poporului nostru, subliniind tehnica avansată a cîntăreţilor, muzicanţilor şi mai ales a dansatorilor din R.P.R., care vizitează China.

Turneul Ansamblului de cîntece şi dansuri populare „Ciocîrlia" din R.P.R. a constituit şi un rodnic schimb de experienţă între artiştii romîni şi artiştii a numeroase ansambluri din R.P. Chineză. Cîntăreţii şi dansatorii romîni au învăţat multe cîntece şi unele din frumoasele dansuri ale poporului chinez. Orchestra populară a primit în dar instrumente populare chineze pentru o formaţie de 12 persoane, iar dansatorii costume pentru un dans chinez din nord-estul ţării şi pentru un dans mongol. In acelaşi timp, dansatorii unor ansambluri din Pekin, Mukden, Shanhai, Canton şi alte oraşe au fost învăţaţi de coregrafii şi dansatorii romîni dansurile din tabloul coregrafic „Nunta de pe Someş", „Dansul căluşarilor", „Dansul maramelor" şi altele.

In timpul liber, membrii ansamblului au vizitat uzine, instituţii culturale, monumente istorice şi de artă. Artiştii romîni au rămas adînc impresionaţi de puternicul avînt economic şi cultural al Chinei noi. Străvechiul Pekin, frumoasa capitală a R.P. Chineze, în cei şase ani de la eliberare a devenit şi mai frumos. De asemenea artiştii ansamblului romînesc au asistat la numeroase spectacole ale operei clasice chineze, vizionînd printre altele opera „Regele maimuţelor". Au fost văzute de asemenea excepţionale spectacole de circ la Dalen şi Ciuncin, iar la Shanhai artiştii romîni au admirat remarcabila artă a actorului de operă Mei-Lean-fan, care la vîrsta de 60 ani joacă în rol de tînără femeie.

Bogata activitate desfăşurată de Ansamblul „Ciocîrlia" în cele aproape 4 luni ale turneului în marea ţară prietenă este adeseori apreciată de presa chineză ca „un însemnat eveniment în viaţa culturală a Chinei".

SOLO JUSTER
Canton, octombrie 1956

Cuvînt de onoare

Tineretul de la uzinele „Progresul"-Brăila trăieşte clipe de bucurie. Mugurii acţiunii patriotice de a realiza economii egale cu preţul de cost al unor importante produse finite, au prins în aceste zile să dea rod bogat. In această zi de toamnă, tinerii de la marea uzină brăileană, Vizireanu Vasile de la mecanica uşoară, Ion Nicolae de la sculăria centrală şi alţii, indiferent că lucrează la turnătorie sau la construcţii metalice au încheiat o primă etapă a luptei pentru rea-

I. NEACŞU

(Continuare în pag. 2-a)

Cronica dramatică

„ZIARIȘTII"

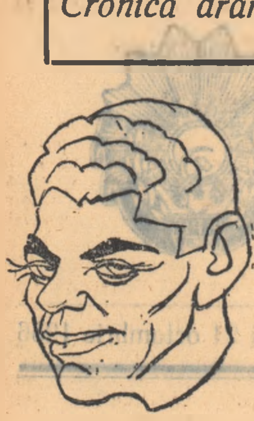

AL. MIRODAN
(Autorul piesei)

„Ziariștii" lui Al. Mirodan, piesă scrisă cu o vervă, spontaneitate și dezinvoltură neașteptate la un debutant — mai ales în teatru — au pășit cu dreptul pe scenă, vestind un dramaturg autentic înzestrat și cîștigîndu-și meritate simpatii deopotrivă printre oamenii de teatru și printre spectatori.

Suflul aparte adus în dramaturgia noastră de „Preludiul" Anei Novak primește un nou impuls prin „Ziariștii". Intîlnim și în piesa lui Al. Mirodan aceleași pasionate dezbateri care resping echivocurile și pretind atitudini nete, categorice. Afirmarea unor înalte idealuri etice și sociale se face în „Ziariștii" (ca și în „Preludiu") polemizînd cu uscăciunea sufletească, rigiditatea și falsa principialitate. Trepidația febrilă care animă acțiunea în „Ziariștii", evident deosebită de ritmul ceva mai temperat al „Preludiului", marchează o diferență de ton, dar nu de orientare. Ea ține și de reflectarea specificului muncii la un cotidian (și încă unul de tineret), unde galopul alert a intrat în sîngele oamenilor. Nu sînt contrazise însă prin aceasta cele susținute mai sus. Dimpotrivă, dinamismul piesei lui Al. Mirodan accentuează tendința autorului, decis — ca și Ana Novak de altminteri — să impună opiniei publice punctul de vedere, exemplul acelor eroi care, militînd consecvent, fără compromisuri, pentru adevăr și omenie, își asumă toate responsabilitățile ce decurg din poziția lor comunistă creatoare, liberă de dogme și prejudecăți.

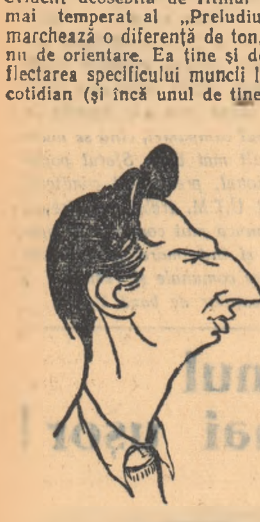

BRÎNDUȘ
(Matei Gheorghiu)

Nu intenționăm acum o comparare a celor două piese. Ni se pare însă util de semnalat că fizionomiile lor sînt apropiate, că au o anume prospețime și îndrăzneală comune.

Un curent viu, inovator, degajat, ostil canoanelor conformiste, străbate de la început și pînă la ultima cădere a cortinei piesa „Ziariștii". Pe aripile lui reînvie artistic — și mai mult decît în străfulgerarea unei clipe cum, modest, își exprimă autorul speranța — spiritul mișcării comuniste de tineret, în rîndurile căreia Al. Mirodan însuși s-a format. Majoritatea personajelor comunică o autenticitate pe care o resimt și o apreciază nu numai cei din „generația lui 23 August", dintre care unii și-au ros coatele pe mesele de redacție asemenea lui Cerchez, Toth sau Brînduș. Scriind în „Scînteia tineretului" aceste rînduri e greu să nu confrunți emoționat, replică după replică, act după act, realitatea atît de apropiată și cunoscută cu transfigurarea ei artistică. In Cerchez — redactorul șef al ziarului „Viața tineretului" — poate fi recunoscut cel mai bine acest spirit refractar stagnării, în continuă ardere pentru idealurile comuniste. De la prima apariție el captează atenția și va domina apoi scena pînă la cea din urmă replică. O continuă zbatere pentru adevăr și dreptate, pentru a împinge viața pe făgașul fericirii, nu-l lasă pe Cerchez să treacă indiferent pe lîngă nimic și nimeni. Cunoaște îndeaproape condițiile de trai ale ziariștilor care locuiesc la cămin și pretinde administratorului Leu — fără a-i lăsa răgazul de a contraargumenta — să îmbunătățească radical lucrurile. Privește cu deplină înțelegere pasiunea pentru vioară a unui necunoscut candidat la postul de secretar de redacție, repartizat de la o școală de cadre și — spre stupefacția șefului de cadre Gurău, care insista ca omul să fie lămurit: „cu linia organizației" — dispune satisfacerea dorinței tînărului violonist: „Și a cînta este o chestiune de partid". Observă cu perspicacitate necazurile în dragoste ale discipolului său Brînduș, secretarul de U.T.M., pe care-l îmbărbătează: „Mă băiatule, mă... C'est la vie. O lacrimă și-un zîmbet... Un zîmbet și-o lacrimă" și urmărește amuzat teribilismele reporterului special Romeo Ionescu, al cărui fond sufletesc generos știe să-l prețuiască cum merită. Sondează cu îngrijorare comportarea vechiului său tovarăș Tomovici care, sceptic și obosit, refuzînd să mai creadă în altceva decît „arta de a nu greși", și-a pus idealurile în paranteză și alunecă pe o pantă primejdioasă care-l va doborî în cele din urmă.

Și mai mult ca în toate celelalte exemple, el se simte lovit direct atunci cînd află de drama tînărului corespondent Ion Gheorghe, persecutat pentru că a cutezat să critice pe directorul întreprinderii și pe superiorul acestuia, directorul general din minister, Pamfil. Interesat parcă personal în soarta oricăruia dintre oamenii ce trudesc pe întinsu' patriei noastre, Cerchez intervine în apărarea corespondentului fără ezitare, fără să-i pese de riscuri, cu o aprindere demnă de un adevărat comunist. La replica voit ironică a lui Tomovici: „Cînd ai să ai și tu sînge rece?", el răspunde iritat: „La cimitir. Atunci o să am sîngele rece, cînd m-or duce cu căruța la cimitir. Pînă atunci, sînge cald". Toate, Cerchez le face firesc și spontan, cu o totală dăruire, însuflețit de unica și nobila ambiție de a ajuta la mersul înainte, gata întotdeauna „să plătească prețul nemăsurat și de o viață", care i se pretinde oricărui luptător pentru triumful fericirii pe pămînt.

In jurul cercului central gravitează cîteva figuri creionate cu talent: Toth, Brînduș, Romeo Ionescu, secretarul de redacție Mișu etc. dar toate — exceptîndu-l pe reporterul special — lipsite de strălucire proprie, reflectînd lumina primită de la altcineva. Personalitatea lor e evident umbrită de Cerchez, luate laolaltă ele întruchipează însă reușit, împreună cu eroul principal, acel spirit entuziast, curajos, în veșnică neliniște creatoare, sub semnul căruia cresc tinerii comuniști.

Structura artistică a piesei „Ziariștii" e departe de a fi omogenă, lipsită de fisuri. Calități incontestabile se întretaie cu cusururi serioase. Dialogul allegro-vivace, adesea sclipitor, caracterizînd spiritual și laconic un om, o atitudine, și mizînd pe ticuri verbale amuzante și expresive (Leu, Romeo, Cerchez) n-a scăpat însă de numeroase replici fără acoperire, ieftine, de genul: Leu — „Eu n-am nimic contra ca dumneavoastră să scrieți articolul de fond., dar... noi... de unde luăm fondurile?"

Schițarea rapidă din cîteva trăsături a unor tipuri de mare veridicitate — Gurău, veșnic fără păreri, obsedat ca dosarele să „fie curate", administratorul Leu, mereu adus la disperare și temîndu-se de „tovarășii de la administrativ care au anunțat solemn în ședință că nu trăim în comunism" — paginatori și corectori — e un merit al autorului. După cum, dimpotrivă, trebuie să-i imputăm neîndemînateca înfățișare a personajelor feminine, șterse și lipsite de duh. Tratarea cu mînă sigură a unui personaj ca Romeo Ionescu, de un pitoresc irezistibil și nici un moment compromis, cu tot limbajul său intenționat flușturatec, vine în contrast cu anemia și facilitatea intrigii de dragoste, care pe cît de sărăcăcios se încheagă, pe atît de ușor este dezlegată de Cerchez, între două indicații privind paginația ziarului.

Mai ales conflictul piesei lui Al. Mirodan nemulțumește, nu atinge o concentrare extremă, e chiar firav; iar deznodămîntul — cum s-a remarcat — previzibil. Neajunsul acesta, frecvent de altfel la destule din piesele noastre contemporane, nu trebuie trecut cu vederea. Se cer totuși observate particularitățile de compoziție ale piesei. Suita de reacții declanșate de corespondența adresată ziarului „Viața tineretului" de către utemistul Ion Gheorghe se îndepărtează de la punctul inițial — scrisoarea — întocmai ca cercurile concentrice provocate de o piatră aruncată într-un lac. Rămîne desigur edificatoare pe de o parte forța cuvîntului unui tînăr muncitor cinstit, care se opune fără teamă unor abuzuri și nedreptăți, iar, pe de altă parte, grija și energia cu care ziariștii comuniști apără interesele oamenilor muncii, ale cititorilor — „stăpînii noștri", cum îi numește chiar titlul unui articol pomenit, nu întîmplător, în actul I.

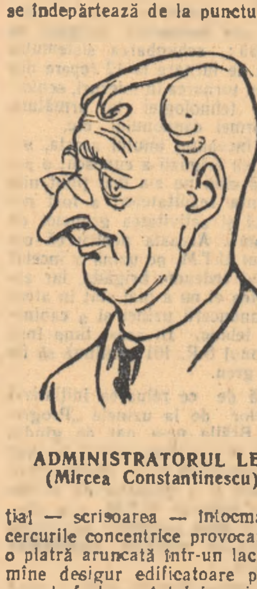

ADMINISTRATORUL LEU
(Mircea Constantinescu)

Ceea ce diminuează vădit forța conflictului este însă faptul că drama propriu-zisă nu e trăită de personajele de pe scenă, ci de fapt de Ion Gheorghe, care nu apare niciodată înaintea noastră. Implicațiile grave sugerate de autor nu se răsfrîng direct asupra destinelor eroilor, ci îi afectează doar, angajîndu-i pe poziții adverse, tranșate de atitudinea luată față de corespondentul persecutat. Bine ar fi fost dacă erau adîncite de pildă sensurile pe care abia le întrevedem, ale cuplului Tomovici-Pamfil, singurii amestecați în așa chip în nedreptățirea lui Ion Gheorghe încît își văd soarta pusă în pericol. Amenințările de loc subtile cu care directorul general îl șantajează pe lașul Tomovici, punîndu-i în vedere să nu se joace nici el și nici Cerchez cu puterea lui în relațiile de care dispune, rămîn fără consecință în acțiune. Scade astfel ceva din vigoarea și dramatismul zbuciumului lui Cerchez și al tovarășilor săi. Ce nebănuite resurse ar fi ieșit la iveală dacă grosolănia și șarlatania lui Pamfil s-ar fi lovit fățiș de tenacitatea comunistului Cerchez. Dar să lăsăm ipotezele. Cert este că Mirodan, capabil să se depășească în viitor sub toate aspectele, va stăpîni cu mai multă siguranță ițele conflictului viitoarei piese, sudînd organic toate personajele în albia unor acțiuni unitare, bine legate. Va fi deopotrivă spre cîștigul dramaturgului și al spectatorilor.

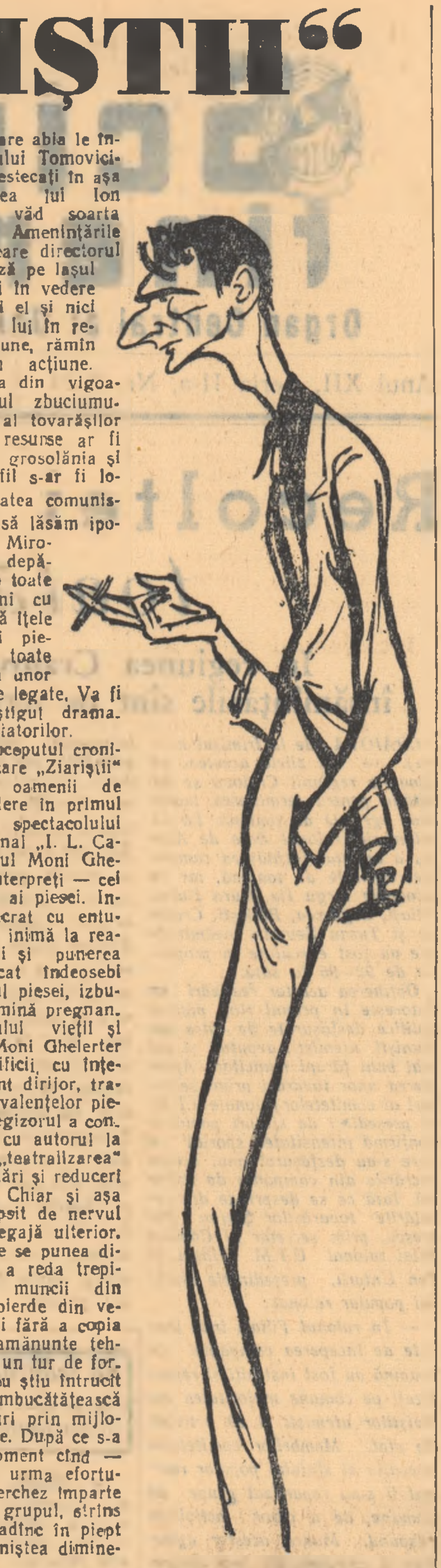

CERCHEZ
(Radu Beligan)

Referirea de la începutul cronicii la simpatia cu care „Ziariștii" a fost primită de oamenii de teatru, avea în vedere în primul rînd pe animatorii spectacolului de la Teatrul Național „I. L. Caragiale" — regizorul Moni Ghelerter și talentații interpreți — cei mai mulți tineri — ai piesei. Intreaga echipă a lucrat cu entuziasm și tragere de inimă la realizarea spectacolului și punerea în scenă a valorificat îndeosebi verva și dinamismul piesei, izbutind să arunce o lumină pregnantă asupra specificului vieții și muncii ziariștilor. Moni Ghelerter a urmărit fără artificii, cu înțelegerea unui eminent dirijor, traducerea pe scenă a valențelor piesei. In acest scop, regizorul a conlucrat îndeaproape cu autorul la finisarea piesei, la „teatralizarea" ei, operînd comprimări și reduceri care se impuneau. Chiar și așa începutul încă e lipsit de nervul dramatic care se degajă ulterior. In actul ultim, unde se punea dificila problemă de a reda trepidația și încordarea muncii din tipografie, fără a pierde din vedere firul acțiunii și fără a copia naturalist diferite amănunte tehnice, regia a reușit un tur de forță, deși, personal, nu știu întrucît era necesar să se îmbucătățească actul în trei tablouri prin mijlocirea scenei turnante. După ce s-a găsit excelentul moment cînd — ca o destindere în urma eforturilor cheltuite — Cerchez împarte oamenilor țigări și grupul, strîns în jurul lui, trage adînc în piept fumul amărui, în liniștea dimineții, supără întoarcerea scenei, mai ales că în penumbra sălii se observă totuși siluetele actorilor care așteaptă să se precipite în noul decor.

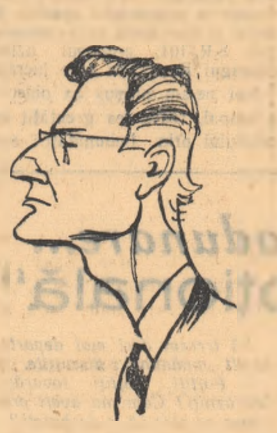

TOMOVICI
(Alfred Demetriu)

In rolul principal al piesei — Radu Beligan înscrie o splendidă biruință artistică. Este de altfel un rol care oferă din plin prilejul unei creații de mare anvergură și nu-mi amintesc în afară de Hlestakov în „Revizorul" (rol de cu totul altă factură) — ca în ultimele stagiuni Radu Beligan să fi putut da viață pe scenă unui erou de calibru asemănător. Subliniez — pe lîngă calitățile deja semnalate în alte cronici — arta cu care Cerchez-Beligan îi ascultă pe tovarășii săi, de o ironie de loc ascunsă față de Gurău, grav și atent cu Tomovici, înțelegător și cu un zîmbet de încurajare față de Brînduș și Toth. Alături de Radu Beligan, o creație surprinzătoare prin noutatea și spontaneitatea ei, realizează Marcel Anghelescu în Romeo, volubil și aferat, zîmbind „din mers" tuturor, lăsînd totuși să se vadă cu discreție, în spatele superficialității și veseliei zgomotoase, o notă gravă, întrutotul proprie personajului.

Doi tineri actori, relativ rar folosiți, Emil Liptac (Toth) și Alfred Demetriu (Tomovici) justifică alegerea regizorului, îndeosebi A. Demetriu a înțeles un lucru de primă însemnătate că Tomovici — oricît de inconsistent făurit de autor — nu e un clasic dușman schematic, ci un om destul de dibaci pentru a uza de o gamă variată de mijloace în apărarea sa.

Nicky Atanasiu și Al. Alexandrescu-Vrancea joacă alternativ rolul lui Pamfil, ambii pedalînd excesiv pe vulgaritatea personajului, primul conturîndu-l însă pe Pamfil mai ales ca pe un ticălos abil și șmecher, celălalt subliniind, întrucîtva mai aproape de intenția autorului, faptul că directorul general se vrea „un tip tare".

Remarcabila compoziție a excelentului actor Mircea Constantinescu în Leu se distinge îndeosebi prin mimica sa de o rară expresivitate. A fost un veritabil om al cifrelor, îmbătrînit în slujbă, clipind des, tremurînd de teama celor de la administrativ, dar în fond un om de treabă, care n-are nimic contra să făurească și el istoria.

Agitat și irascibil, pendulînd între disperare zgomotoasă și resemnare epuizată, Victor Moldovan în Mișu a prins ceva din profilul unui veritabil secretar de redacție, deși n-a găsit pe măsura necesară mijloacele pentru a valorifica savoarea comică a personajului.

Nu se pot spune prea multe despre N. Gr. Bălănescu (Gurău). Matei Gheorghiu (Brînduș) și Valeria Gagialov (Marcela) care pe măsura resurselor oferite de rol, au fost în notă.

Decorurile corecte, realizate „după natură" de St. Norris nu supără, dar nici nu epatează; în nici un caz nu pot fi acuzate de exces de fantezie.

Naționalul a deschis cu bine stagiunea, prezentînd în premieră „Ziariștii".

MIHAI LUPU

Ilustrații de: EUGEN TARU

„A fost o adunare excepțională"

(Urmare din pag. 1-a)

minister. Deci, ce s-ar mai putea discuta într-un astfel de caz?!

S-ar părea că în acest colectiv totul a fost rezolvat. In el domină acea atmosferă serafică, lipsită de probleme și conflicte, de oameni cu caractere deosebite, cu necesități și visuri diferite. Nu mai sînt corijenți și repetenți, tineri care neglijează învățătura etc.

Dar... să vedem totuși ce spune situația de la examenul de încheiere a anului trecut:

Au fost 656 de elevi. Din aceștia 241 au rămas corijenți. Credem că numai această cifră ar fi putut constitui un motiv puternic de discuții largi. Dar să mergem mai departe.

Peste problema formării caracterelor utemiștilor s-a trecut cu foarte multă ușurință ca și cînd aceasta nu ar fi fost un aspect al muncii de organizație. Nu era cazul să se discute la acest capitol atitudinea elevului Adrian Mămăligă din clasa a X-a A și a multor altora, care anul acesta au pășit cu stîngul la învățătură? De altfel notele sale vorbesc cu prisosință: un singur patru la astronomie, iar în rest numai de doi și de trei. Oare colegii săi n-au avut datoria să arate că A. Mămăligă a greșit înșelîndu-și părinții că învață bine, cînd realitatea este cu totul alta? Oare adunarea nu trebuia să arate că acea prietenie neinspirată cu colegul său de bancă, Claudiu Popescu, l-a adus pe Adrian pe făgașul periculos al lenei și dezinteresului față de învățătură? Adunarea avea de asemenea datoria să critice și faptul că acești doi tineri, transformîndu-se în bufonii clasei, perturbează activitatea unui întreg colectiv. Pentru curmarea acestei stări de lucruri, adunarea ar fi putut lua și măsurile respective care ar fi servit drept lecție pentru toți acei care — din fericire nu chiar mulți la număr — merg pe urmele celor doi elevi.

Fapta reprobată de toți elevii, aceea că într-o noapte, în dormitor, Mircea Ionescu din clasa a VIII-a, Neculae Enache din clasa a IX-a și Mihai Ciuntu din clasa a VIII-a, în timp ce făceau de planton au descuiat toate dulapurile și și-au însușit anumite obiecte, este prea bine cunoscută întregii școli. Ne punem întrebarea: utemiștii vor să se mai repete asemenea fapte rușinoase? Nu. Desigur că nu! De ce atunci trăsăturile de caracter străine moralei noastre, manifestate la unii membri ai acestui colectiv nu au fost de loc analizate?

Și cîte alte probleme nu puteau fi discutate!

Anul acesta s-a introdus învățămîntul politehnic în majoritatea claselor. Elevii manifestă un viu interes față de activitatea practică din atelierele-școală: ei deprind aici cunoștințe practice folositoare, au posibilitatea să verifice o serie de noțiuni teoretice învățate, să și le fixeze în mod trainic. Au existat însă și cazuri cînd unii elevi au manifestat o atitudine de „domnișori" cînd a trebuit să pună mîna pe o sculă, să lucreze la o forjă sau menghine, sub pretextul, chipurile, că s-ar murdări. Aceste atitudini trebuiau combătute cu tărie, iar discuțiile din jurul acestei probleme ar fi trebuit să aibă un pronunțat caracter educativ, să scoată în relief îndatoririle elevilor față de problemele politehnizării.

Este știut că organizațiile U.T.M. din școli au sarcina de a dinamiza activitatea extrașcolară, de a o canaliza pe linia preocupărilor majore ale școlii. O gazetă de perete, o revistă, un cerc de literatură, ridică probleme de activitate creatoare și stimulează dorința de cunoaștere a valorilor noastre culturale. Adunarea organizației de bază U.T.M. trebuia să dezbată în acest sens prezența slabă a utemiștilor și celorlalți tineri la activitatea cercurilor de literatură și istorie, ar fi trebuit să facă propuneri cu privire la îmbogățirea conținutului și activității gazetei de matematică.

Ce roade minunate s-ar fi obținut dacă comitetul organizației de bază U.T.M. ar fi cultivat în rîndul membrilor săi bogata tradiție a școlii lor, în care în urmă cu ani au învățat cei care mai tîrziu aveau să devină străluciți oameni de știință și artă din patria noastră, ca Gheorghe Lascăr, I. Borcea, Neculai Gane, Calistrat Hogaș, Traian Săvulescu și atîția, și atîția alții... Cunoașterea acestor tradiții ar fi avut o influență covîrșitoare asupra elevilor, ar fi sporit răspunderea lor de a continua tradiția strălucită a școlii lor.

In timpul vizitei noastre la Școala medie nr. 3 Iași am aflat cu bucurie că conducerea școlii și-a înscris în planul ei de activitate tipărirea unei reviste și înființarea unei fanfare. Ce caracter va avea această revistă, cum se va asigura apariția ei regulată? Dar pregătirea membrilor fanfarei, cum va fi făcută?

In sfîrșit, numărul problemelor ce puteau fi dezbătute în adunarea organizației U.T.M. nu se oprește aici. Despre importanța lor nu mai este cazul să insistăm. Și totuși cele mai multe din aceste probleme majore nici măcar n-au fost amintite la adunarea de alegeri.

Dacă cei care au pregătit această adunare generală ar fi studiat cu mai multă atenție documentele celui de al II-lea Congres al U.T.M. și-ar fi dat seama de la început că un astfel de eveniment din viața organizațiilor U.T.M. din școli nu poate și nu trebuie să fie pregătit cu superficialitate.

A spune că această adunare a fost „bună, foarte bună, ce mai! excepțională" înseamnă a-ți fura propria-ți căciulă.

Scrisoarea oaspeților englezi care ne-au vizitat țara

Lordul primar al orașului Birmingham, Ernest W. Apps, conducătorul delegației municipale din Marea Britanie care a vizitat recent țara noastră, a trimis următoarea scrisoare, președintelui Sfatului Popular al orașului București:

Dragi prieteni,

Doresc să vă mulțumesc foarte mult, în numele soției mele și al meu personal și al consilierului și doamnei Gibson, pentru minunata dv. ospitalitate și căldura prieteniei dv. manifestată în cursul recentei noastre vizite în Romînia. Vom păstra mult timp în amintire impresiile în urma timpului petrecut în frumosul dv. oraș, deosebit de plăcuta seară petrecută pe terasa „Pescărușului", deasupra lacului și interesantele vizite la Combinatul poligrafic.

Ne gîndim că în viitor vom putea să vă arătăm la rîndul nostru ceva din orașul nostru, casele noastre și modul nostru de viață

Am prețuit mult posibilitatea de a vizita țara dv. și credem că contactele personale de acest fel pot face foarte mult pentru a îmbunătăți înțelegerea între popoarele noastre.

Al dv. cu toată sinceritatea,
ERNEST W. APPS

Cuvînt de onoare

(Urmare din pag. 1-a)

lizarea de economii egale cu prețul de cost al unui rulou compresor, principal produs al uzinei.

Sînt mulți acei care cu cîtva timp în urmă s-au alăturat acestei prețioase inițiative. Stoian Ionel este numai unul dintre aceștia. Figura lui, cu nelipsiții ochelari de prim topitor pe frunte, nu-ți spune prea multe la prima vedere. Un tînăr modest, liniștit, ai spune. Cînd însă prinzi a-l cunoaște mai bine, îți este imposibil să nu rămîi cu convingerea că tînărul acesta cunoaște „secretele" topirii metalului întocmai ca un oțelar îmbătrînit la gura cuptorului. O oarecare neliniște a încercat totuși atunci cînd tinerii de la cuptorul pe care-l conduce — și de ce n-am afirma-o — cu multă pricepere s-au hotărît ca la angajamentul global al tineretului din uzină să contribuie și ei cu economii în valoare de aproape 16.000 lei.

— O sumă oarecum peste puterile noastre! Și apoi cît vrei să reduci timpul dintre o descărcare și încărcare a cuptorului?

Spre această ultimă întrebare și-au îndreptat atenția și Magda Stancu, și Roman Ion, și Pandrea Lazăr, precum și ceilalți tineri ce lucrează la acest cuptor. Preocupați de acest principal obiectiv tinerii oțelari au constatat cu bucurie atunci cînd s-au făcut unele calcule, că au economisit peste 14.000 kw. de energie electrică. Dar acest lucru nu s-a făcut pe seama calității oțelului. Controlorul tehnic de la oțelărie a constatat că în această perioadă tinerii au fabricat oțel manganos de cea mai bună calitate și că recuperările de maselote și adaosurile de feroaliaj au fost respectate conform rețetei date.

De curînd, în contul de economii al cuptorului condus de Stoian Ionel, alături de cifra care indică angajamentul luat, a apărut încă una, însă la o rubrică diferită: REALIZAT. In această rubrică, contabilul sectorului, tot cu bucurie, a scris suma de 20.131 lei. Cu cîtva timp în urmă, în secția oțelărie nu se da prea mare importanță faptului că din neglijență se risipeau cantități uneori însemnate de materiale deficitare și că se consuma combustibil fără rost. Spre aceste direcții și-au îndreptat atenția tinerii din schimbul tineretului. La un moment dat se părea că prea multe lucruri tinerii nu vor putea face singuri. Comunistul Vișan Gheorghe, care a trecut de mult anii primei tinereți, a venit însă în sprijinul tinerilor oțelari. El a îndrumat părintește pașii utemiștilor pe care îi conduce.

In urma ajutorului primit, schimbul tineretului de la oțelărie poate raporta cu mîndrie că angajamentul său luat în cadrul acțiunii născută cu ani în urmă aci în uzină, de a realiza economii egale cu prețul de cost al unui important produs finit, a fost îndeplinit.

La forja mijlocie diversitatea utilajului îți distrage privirea. In cuptoare, coloși de oțel sînt încălziți pînă la incandescență iar macaralele pivotante îi transportă la ciocanele pneumatice care le vor da forma dorită. Totuși de produsele acestui sector s-au plîns adesea secțiile prelucrătoare. Axele pentru roțile de vagoane, cele pentru concasoare, prezentau deseori porozități și fisuri. Supărarea celor de la vagoane sau de la mecanică grea era așa dar justificată.

Odată cu reluarea inițiativei de a realiza economii egale cu prețul de cost al unor importante produse finite, tinerii din secția forjă și-au propus ca obiectiv principal reducerea în primul rînd a rebuturilor. Nu a trecut de atunci nici o lună și azi tinerii forjori se pot mîndri că acest principal obiectiv este în mare parte îndeplinit. Și cînd s-a făcut un prim calcul, s-a văzut că acțiunea tinerilor, în fruntea cărora au stat utemiștii a început să dea primele roade. Cei 20.183 lei sînt mărturii convingătoare ale faptului că lupta pentru reducerea rebuturilor merge pe făgașul cel bun.

In aceste zile tineretul de la uzinele „Progresul" — Brăila luptă cu puteri sporite pentru a-și îndeplini angajamentul luat, acela de a realiza economii egale cu prețul de cost al unui rulou compresor. Peste 60% din angajament a și fost înfăptuit.

NU se pot oare REZOLVA?

„Cum îndrăzniți?"

Brigadierul silvic Vintilian Brumușescu de la brigada Boroșteni — ocolul Runcu, simte o deosebită atracție către locurile unde pădurea e vecină cu izlazul sau către hățișurile pline de crengi uscate. Vînător pasionat, în obișnuitele sale recunoașteri, pășește ușor, fără zgomot. E imposibil să nu-i „pice" ceva în capcană: o vită scăpată prin liziera pădurii, țărani care adună uscături și fiindcă nu e pretențios se mulțumește să prindă în ultima instanță chiar și pe copiii care culeg mure. Cînd „vînatul" îi iese în cale tună furios:

— V-am prins, distrugeți pădurea. E grav... știți ce vă așteaptă?... proces... amendă...

GAZETA DE PERETE

Pentru că vă cunosc, hai, treacă de la mine... Tu o sticlă de rachiu, el 20 de ouă, voi o găină și niște brînză. Pînă vă achitați îmi lăsați sumanele zălog.

„Contravenienții", deși nu le convine învoiala, se supun necondiționat fiindcă altfel pățesc ca țăranii Vasile Grindeanu, Ana Vînătoru, Elena Borc, Stana Tudose și alții care au făcut cunoștință cu pumnii brigadierului.

Cu speranța că năravul lui Vintilian Brumușescu poate fi lecuit, colectivul gazetei de perete din comuna Peștișani, raionul Tg. Jiu, l-a prezentat în plină „activitate" într-o caricatură.

Brigadierul însă a rupt furios caricatura. Din nefericire săgețile satirei l-au „tulburat" și pe tovarășul Ion Cotan, președintele sfatului popular comunal, care a zis:

— Cum îndrăzniți să-mi ponegriți oamenii? Mi-ați cerut voie să criticați?

Membrii colectivului redacțional nu s-au lăsat intimidați. Chiar a doua zi au înfierat printr-un articol năravurile brigadierului silvic și atitudinea de înăbușire a criticii adoptată de tovarășul Ion Cotan. Și de data aceasta cei doi au refuzat să-și recunoască greșelile și au rupt din nou articolul. In plus ei nu s-au sfiit să amenințe cu bătaia pe utemistul Ion Proca și pe ceilalți autori ai materialelor publicate.

Oare comitetul executiv al Sfatului Popular raional Tîrgu Jiu nu are nici un cuvînt de spus în acest caz de tolerare a necinstei și de gîtuire a criticii?

Corespondent
I. ZBÎRCIOG

O „baltă" și cîțiva birocrați

Cobori în halta Mintiu, prima stație dacă iei trenul din Deva spre Ilia. Calea ferată desparte satul cu același nume în două. O parte din sat își are capătul tocmai la malurile Mureșului, cealaltă se întinde de-a lungul șoselei naționale Deva-Arad. Satul este înconjurat și de pîrîul Neamțului și al Puținăului. Ceea ce îți atrage privirile de cum cobori din tren este o imensă baltă din mijlocul căreia se ridică maiestuos un concert de broaște. Curiozitatea te îndeamnă să întrebi primul întîlnit în cale: ce-i cu balta aceasta? Și afli întreaga ei poveste...

... In 1953 s-a construit aici la halta Mintia o nouă linie ferată ce trece pe pămîntul sătenilor care cultivă aci cereale și legume. Aceeași linie ferată trece și peste pîrîul Neamțului. Pentru aceasta a fost necesar să se construiască un podeț. Constructorii însă au făcut „economii" și au construit podețul prea mic, neținînd seamă de „toanele" acestui pîrîu care primăvara și toamna se umflă și-și revarsă apa peste drumul de țară ce duce către șoseaua națională și peste pămînturile roditoare ale sătenilor. Tot odată, trebuie menționat și un detaliu geografic. Pîrîul Neamțului nu se varsă în Mureș ci el și-a croit drum de-a lungul liniei ferate principale și se contopește cu pîrîul Puținăului. Așa că, în drumul său mai întîlnește odată noua cale ferată strecurîndu-se sub un pod tot atît de mic ca și primul și construit tot cu „economii" de către cei de la C.F.R.

De atunci, din 1953 și pînă astăzi, acest teren este încontinuu inundat în perioada ploilor de primăvară și toamnă. Cu toate acestea, țăranii muncitori nu pierd prilejul ca să folosească acest teren și să-l însămînțeze fie cu grîu, fie cu porumb sau cu diferite legume. Dar ei nu reușesc să culeagă prea multe bucate. De pildă, țăranul muncitor Ioja Ioan împreună cu mama sa au cultivat 0,50 ha. cu cartofi, obținînd doar 250-300 kg.

Așa cum era și firesc, gospodarii satului au bătut deseori drumul la sfat.

Greu le este țăranilor muncitori să stea de vorbă cu tovarășul președinte. Tovarășul Ilie Petru nu are timp pentru astfel de probleme și refuză să primească pe țăranii muncitori.

Nu de mult, organizația de bază UTM a luat inițiativa ca să sape șanțuri de scurgere a apei, mobilizînd un număr însemnat de tineri din sat. Dar tot tovarășul președinte a dispus: „să nu se mai facă șanțuri", deși tinerii respectau în felul acesta unele indicații ale Ministerului Agriculturii.

Din cauza acestor inundații are de suferit și gospodăria agricolă de stat care se află în apropierea satului. De multe ori poți vedea nenumărate mașini și tractoare împotmolite. Dar lucrul cel mai supărător este faptul că recoltele lor sînt distruse an de an. Nimeni, nici cei de la conducerea treburilor comunei, nici cei de la sfatul popular al raionului Ilia nu iau măsurile cuvenite pentru ca să pună odată pentru totdeauna capăt acestei situații care aduce multe neajunsuri țăranilor muncitori din satul Mintia. Aici povestea se sfîrșește.

Țăranii muncitori din acest sat au de făcut cîteva propuneri. Organele în drept ar putea interveni ca prin muncă voluntară să se schimbe cursul pîrîului Neamțului în așa fel ca el să treacă printr-un canal pe sub linia ferată principală și să se unească cu izvorul Stiubei pentru ca apoi să se verse în Mureș. In același timp să se mărească și podețul construit la linia ferată nouă pentru ca apa pîrîului să nu se mai reverse în anotimpurile ploioase.

(După o corespondență)
I. GABRIEL

DE CE?

...magazinele alimentare din orașul Vulcan nu sînt aprovizionate cu sortimente variate de mezeluri, paste făinoase și alte mărfuri necesare gospodinelor din acest oraș?

Corespondent
I. ELISABETA

...tov. Marta Mihai, directorul trustului regional de construcții Hunedoara, persistă în a tărăgăna terminarea reparațiilor sălii de gimnastică a școlii pedagogice din Deva, în timp ce elevii sînt obligați ca în orele de educație fizică să folosească sala de festivități?

Corespondent
PAULA PREZARITU

...conducerea Uzinelor „Gh. Gheorghiu-Dej" din Baia-Mare nu se îngrijește să instaleze la secția Flotație, cele șapte ventilatoare cu aer cald, propuse în planul pregătirilor de iarnă?

Corespondent
ION TRIFAN

Un nou cinemascop în Capitală

In Capitală vor începe în curînd lucrările de amenajare pentru ecran lat a cinematografului Patria. Pînă în prezent specialiștii au întocmit proiectul de amenajare a sălii. Proiecția pe noul ecran lat se va face cu aparate „Dresden 2" importate din R.D. Germană.

Față de cinemascopul „Republica", viitorul cinemascop din sala Patria va aduce, printre altele, două lucruri noi: instalația de sunet stereofonic și un ecran lat mai mare. Acesta va avea 15 m. lățime și 6 m. înălțime, ca urmare a condițiilor diferite pe care le oferă sala „Patria" în comparație cu cea a cinematografului „Republica".

Anul acesta cinemascopul se va extinde și în alte orașe din țară, printre care Cluj, Timișoara, Iași și Galați.

In anul viitor fabrica „Tehnocin" din Capitală va produce un nou tip de aparat pentru proiecție „T 4", mai perfecționat decît cele existente, cu care se va putea proiecta și pe ecran lat.

Vizitele parlamentarilor indonezieni

Luni dimineața, delegația parlamentară indoneziana condusă de dl. Hardi, președintele delegației, care se află în țara noastră la invitația Marii Adunări Naționale a R.P.R., și-a continuat vizitele în Capitală. Oaspeții au fost însoțiți de prof. univ. N. Sălăgeanu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale.

Deputații indonezieni au făcut prima vizită la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej".

Oaspeții au vizitat apoi Palatul Pionierilor.

Către amiază, delegația a vizitat centrul de producție cinematografică „București" de la Buftea. Oaspeții au primit explicații în legătură cu construcția și amenajarea tehnică a centrului.

După amiază delegația a vizitat Muzeul de Artă al R.P.R. Deputatele Sumari, Sunarjo Mangunpuspito, Mahmudah Mavardi și Charlotte Salawati au făcut o vizită la Comitetul Femeilor Democrate din R.P.R unde au fost primite de tov. Stela Enescu, președinta Comitetului și de membre ale conducerii C.F.D.R.

Seara oaspeții au asistat la spectacolul „Rigoletto" la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

(Agerpres)

◆

INFORMAȚII

La 23 octombrie a sosit la București trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Norvegiei în Republica Populară Romînă, dl. Francis Carl Marcus Irgens.

La sosirea în București dl. Francis Carl Marcus Irgens a fost întîmpinat de N. Zlatov, director ad-interim al protocolului Ministerului Afacerilor Externe.

★

În cadrul acordului cultural dintre R.P.R. și U.R.S.S., marți după amiază a sosit în Capitală un grup de artiști sovietici.

Grupul, condus de V.V. Kukinova, secretar de redacție al revistei „Teatr" se compune din: A. K. Ianson, dirijor, artist emerit al R.S.S. Letone, V. V. Maximova, soprană de coloratură, A. S. Tukalo și L. I. Voișnis, balerini, soliști ai Teatrului de Operă și Balet „S. M. Kirov" din Leningrad.

★

Marți dimineața au plecat cu avionul spre New York, C. Paraschivescu-Bălăceanu, președintele Asociației Juriștilor din R.P.R., Ladislau Banyai, rectorul Universității „Bolyai" din Cluj și prof. univ George Macovescu, publicist, care potrivit invitației guvernului S.U.A., adresate guvernului R.P.R., vor lua cunoștință de campania electorală ce se desfășoară în prezent în S.U.A.

★

Luni seara a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Sofia delegația lucrătorilor din Ministerul Colectărilor din Republica Populară Bulgaria care timp de trei zile a făcut un schimb de experiență cu lucrătorii din Ministerul Colectărilor din țara noastră

(Agerpres)

LUNA MARII PRIETENII

Îndrăgitul Festival al Filmului Sovietic

A intrat în tradiție ca, în cadrul variatelor manifestări culturale și artistice care au loc în fiecare an cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, să se organizeze și un Festival al Filmului Sovietic. Și nu puțini au fost cei care, cu mult înainte de începerea Lunii Marii Prietenii, își puneau întrebarea: ce filme se vor prezenta în acest an, ce artiști preferați vor revedea, cu ce tinere talente, încă necunoscute, vom face cunoștință? Interesul, dragostea pe care spectatorul nostru o nutrește pentru cinematografia sovietică este pe deplin întemeiată dacă ne gîndim la filmele de neuitat pe care cineaștii sovietici ni le-au oferit de-a lungul anilor. Ar fi suficient să amintim doar cîteva titluri: „Marele cetățean", „Învățătoarea din Șatrii", Trilogia Maxim, filmul balet „Romeo și Julieta", „Poveste neterminată", „Mama" și atîtea altele care constituie un bogat izvor de învățăminte pentru zecile de mii de spectatori.

Ceea ce impresionează îndeosebi la filmele sovietice, ceea ce le dă o valoare deosebită este minunata dragoste pentru om care se degajă din fiecare cadru, din fiecare secvență. Am pomenit mai sus numele doar a cîtorva filme celebre și nu credem să mai fie nevoie a demonstra amănunțit că dominanta lor este dragostea pentru om, dorința de a-i făuri acestuia o viață tot mai frumoasă.

Poate ar fi mai interesant să arătăm cum se reflectă aceste idei în filmele pe care le putem vedea acum, cu prilejul Festivalului Filmului Sovietic din anul 1956.

Producția studioului „Lenfilm": „Cazul Rumianțev" povestește cum reușește tînărul șofer Sașa Rumianțev, acuzat pe nedrept de furt, să-și dovedească nevinovăția datorită ajutorului moral pe care nu precupețesc să i-l dea tovarășii săi de muncă, colonelul de miliție Afanasiev care ajunge să dovedească cinstea tînărului șofer, demascîndu-i pe adevărații făptași ai hoțiilor.

Chiar dacă este vorba de un film de aventuri, cum e cazul „Dosarului 306" (1) ori de un film închinat formării morale a tînărului intelectual, cum este „Drumuri și destine", (2) pretutindeni ai să întîlnești un profund umanism, o adîncă dragoste pentru oameni, o atentă grijă pentru îndreptarea celor care greșesc, pentru promovarea trăsăturilor frumoase, morale și de caracter ale omului sovietic.

S-ar putea spune că Festivalul Filmului Sovietic este dedicat în acest an prin excelență tineretului. O variată problematică închinată educării tineretului în spirit comunist îți apare limpede urmărind filmele prezentate în cadrul festivalului. Astfel putem găsi în filmul „Ei au fost primii" (3) minunate pagini de eroism din viața tineretului sovietic care, în anii războiului civil, a luptat pe viață și pe moarte pentru apărarea puterii sovietice.

Un interesant caracter de tînăr sovietic ne este prezentat în filmul „Fiul". Povestea lui Andrei Gorlaev ne apare ca o afirmare a voinței și tenacității tînărului sovietic. Jignit pe nedrept de tatăl său, Andrei hotărăște să dovedească prin propriile-i puteri că este un om adevărat, cinstit și demn. Și filmul „Muzică cu bucluc" se adresează tineretului. Amatorii de comedii muzicale vor găsi de asemenea în vodevilul „Artistă cu orice preț" (4) întîmplări vesele și melodii fermecătoare.

Festivalul Filmului Sovietic, prin tematica sa variată, problemele interesante pe care le ridică, înalta realizare artistică, trezește pe drept cuvînt interesul spectatorilor, entuziasmul lor.

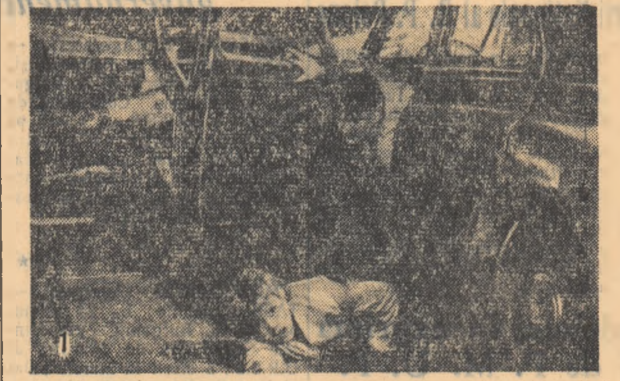

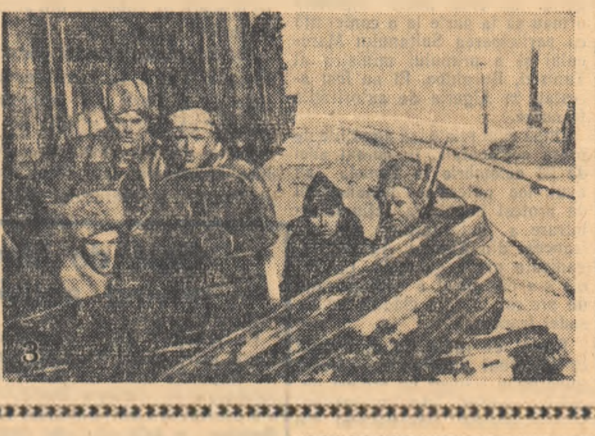

Scriitori din R. S. S. Moldovenească la Iași

IAȘI (de la corespondentul nostru). — Ieri dimineață a sosit în localitate, la invitația Filialei Iași a Uniunii Scriitorilor din R.P.R., o delegație a scriitorilor din R.S.S. Moldovenească, condusă de scriitorul Bogdan Istru. Pe peronul gării Iași, oaspeții au fost întîmpinați de reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai consiliului regional A.R.L.U.S., de scriitori, studenți și elevi.

Tovarășul Ion Istrati, secretarul Filialei Iași a Uniunii Scriitorilor din R.P.R., a urat oaspeților sovietici un călduros „Bun venit". A răspuns scriitorul Bogdan Istru. În cursul zilei, oaspeții au vizitat Institutul de Artă și Cultură din localitate și s-au întîlnit cu redactorii revistei „Iașul literar"

Seara, în aula bibliotecii „Nicolae Bălcescu" a avut loc o șezătoare literară.

Manifestări culturale

În cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, au avut loc marți după amiază în Capitală numeroase manifestări culturale.

În aula Bibliotecii Centrale Universitare tov. Ion Moraru, secretar adjunct al Consiliului general A.R.L.U.S., a ținut conferința intitulată: „Impresii din U.R.S.S."

La Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. a avut loc simpozionul „Aspecte din viața culturală și științifică a Armeniei sovietice". Au luat cuvîntul Ter Gregorian Tigran, redactor șef al ziarului „Nor Ghiank" și al revistei „Sevan" și dr. Grigore Pambuccian, de la Institutul „Dr. Victor Babeș", după care ansamblul Casei de cultură armene „Stepan Șahumian" a prezentat un bogat program artistic.

★

În regiunea Suceava au loc numeroase manifestări închinate Lunii prieteniei romîno-sovietice.

În cadrul Săptămînii cărții sovietice consiliul raional A.R.L.U.S Săveni a organizat manifestări culturale, șezători literare, prezentări de recenzii din operele scriitorilor ruși și sovietici.

La clubul minei „Filimon Sîrbu" din raionul Vatra Dornei a avut loc o serbare populară închinată prieteniei romîno-sovietice.

La Casele pionierilor din Gura Humorului și din Suceava au avut loc seri literare în care s-au citit fragmente din operele lui Maiakovski, Pușkin, Lermontov

Interviul d-lui Lucien Bégouin, conducătorul delegației parlamentare franceze care va vizita țara noastră

PARIS 23 (Corespondentul „Agerpres" transmite:) Dl. Lucien Begouin, fost ministru, deputat în Adunarea Națională Franceză, actualmente membru al Comisiei pensiilor și foștilor luptători, membru al Comisiei Apărării naționale, conducătorul delegației parlamentare franceze care va vizita Republica Populară Romînă, a acordat următorul interviu corespondentului „Agerpres" de la Paris:

Cu excepția călătoriei făcute în Uniunea Sovietică de delegația prezidată de dl. Schneiter — a spus dl. Begouin — este prima oară cînd o misiune oficială a parlamentului francez pleacă în Europa răsăriteană, după cel de al doilea război mondial. Colegii care mă vor însoți, deputați în Adunarea Națională și senatori în Consiliul Republicii, vor avea ca și mine, bucuria de a regăsi un popor prieten de care ne leagă atîtea amintiri și încercări comune.

Întrevederile pe care le vom avea, pe lîngă că vor confirma, vreau s-o cred, prietenia seculară dintre cele două țări ale noastre, vor avea o foarte mare importanță în toate domeniile — în domeniul politic, în domeniul social și în domeniul economic. Dorim în sfîrșit, ca ele să contribuie la stabilirea unei păci juste și trainice.

Referindu-se la stadiul actual al relațiilor franco-romîne, dl. Lucien Begouin a declarat: Constat cu satisfacție că astăzi pare să fie depășită perioada neînțelegerilor, cu atît mai regretabile cu cît riscau să compromită în cele din urmă tradiționala prietenie pe care au avut-o totdeauna francezii față de romîni. Trebuie ținut seama de faptul că cele două țări au astăzi regimuri politice profund diferite. In ceea ce o privește, Franța rămîne credincioasă concepțiilor ei despre democrație și pentru rezolvarea nenumăratelor probleme care o asaltează, se încrede în parlamentul său. Franța, care este totdeauna dornică de progres și nutrește respect pentru libertățile și drepturile omului, nu este totdeauna bine înțeleasă. Sperăm că eforturile pe care nu și le drămuiește pentru a adapta instituțiile sale cerințelor noi ale progresului și umanismului vor fi primite de toți prietenii ei cu simpatia pe care o merită.

Ca și Franța, Romînia este o țară de cultură latină. Pînă într-un trecut relativ recent, această comunitate de cultură a fost cea mai bună chezășie a prieteniei seculare a celor două popoare. Cele două țări trebuie să ia în considerare dezvoltarea relațiilor dintre ele, pornind de la respectul lor pentru acest patrimoniu comun.

După o întrerupere regretabilă, între cele două țări au fost luate atît schimburile economice cît și cele culturale. Este de dorit ca ele să sporească neîncetat în toate domeniile. Publicul francez a făcut cea mai bună primire tuturor artiștilor romîni ale căror spectacole au fost aplaudate la Paris.

Dl. Lucien Bégouin a subliniat că Franța poate și trebuie să facă ca Romînia să profite de experiența ei științifică și tehnică. El și-a exprimat dorința ca ziarele și cărțile franceze să fie mai larg răspîndite în Romînia, să se dezvolte turismul. Dorința noastră, a spus dl. Bégouin este ca să se înlesnească redeschiderea Institutului Francez de la București. Nu mă îndoiesc a spus d-sa în încheiere că toți prietenii francezi ai Romîniei ar interpreta aceasta ca o manifestare de bunăvoință deosebit de favorabilă dezvoltării armonioase a relațiilor noastre ulterioare.

Mesajul secretarului general al O. N. U. cu prilejul Zilei Organizației Națiunilor Unite

NEW YORK 23 (Agerpres).— Cu prilejul zilei de 24 octombrie — Ziua Organizației Națiunilor Unite — secretarul general al O.N.U. a adresat tuturor membrilor O.N.U. următorul mesaj:

„Un mare poet al veacului trecut spunea că numai cine se arată zi de zi demn de viață și libertate merită într-adevăr să trăiască și să fie liber. În această zi a Națiunilor Unite, noi cei care lucrăm pentru progresul spre pace și ordine, căruia i s-au consacrat Națiunile Unite, avem toate motivele să ne amintim acest adevăr.

Sîntem cu toții conștienți de marile probleme ridicate de conflictele politicii internaționale de azi. În efortul de a rezolva aceste probleme, Națiunile Unite și-au asumat o răspundere cu totul deosebită. Să dovedim deci că sîntem capabili să privim departe și să judecăm cu curaj și dreptate. Atunci, vom merita să trăim și să fim liberi. Aceasta va fi răsplata eforturilor pe care le vom fi desfășurat pentru a face față sarcinilor impuse de conflictele internaționale ale epocii noastre.

În această zi trebuie să ne gîndim nu numai la amploarea dificultăților noastre, ci și la amploarea perspectivelor care se deschid în fața noastră. Dificultățile în domeniul colaborării internaționale sînt reale. Dar posibilitățile care se deschid sînt și ele reale. Parcurgînd o mare etapă pe drumul spre universalitate, Națiunile Unite reprezintă astăzi mai larg diferitele interese ale colectivității mondiale și, în consecință, au devenit capabile să acționeze mai eficient pentru împăcarea acestor interese spre binele tuturor. Progresul material ne oferă posibilități de ajutor reciproc mai mari decît au cunoscut vreodată generațiile dinaintea noastră. Noi știm că forțele omului și uriașele forțe ale naturii ne pot da puterea de a lovi dar că, aplicate în alt mod, ele ne pot da de asemenea puterea de a vindeca. Sărbătorind ziua Națiunilor Unite, fiecare din noi trebuie să-și reafirme hotărîrea de a juca rolul care îi revine în efortul general pentru a elibera viața și libertatea de dureri, conflicte și lupte".

Rezultatele definitive ale alegerilor din Iordania — un succes al forțelor democratice

BEIRUT 23 (Agerpres). TASS transmite: După cum a anunțat postul de radio Amman, aici a fost dat publicității comunicatul oficial cu privire la rezultatele definitive ale alegerilor pentru parlamentul Iordaniei. În total au fost aleși 40 de deputați.

Radio Beirut anunță că locurile în noul parlament au fost atribuite după cum urmează: Frontul Național — 3, Partidul național-socialist — 11, „Partidul constituțional arab" — 4, Partidul socialist arab „Baas" — 2, „Frăția musulmană" — 4, „Partidul renașterii arabe" — 2, independenți — 14.

Succesul fiecărui partid în aceste alegeri este determinat în primul rînd de faptul cu cîtă consecvență se pronunță acest partid pentru interesele naționale ale Iordaniei și pentru suveranitatea ei, împotriva atragerii țării la pactul de la Bagdad.

Partidul național-socialist, care se pronunță pentru colaborare cu Egiptul și împotriva pactului de la Bagdad, a făcut bloc în regiunile Amman și Nablus cu Frontul național din care fac parte toate forțele progresiste din Iordania. Acest partid, care a desemnat 13 candidați, a obținut 11 mandate.

„Partidul constituțional arab" de dreapta, care a ocupat situația dominantă în vechiul parlament, în care dispunea de 25 de locuri, a suferit o înfrîngere gravă. În prezent, acest partid va avea numai 4 deputați în noul parlament.

Alegerile parlamentare au demonstrat năzuința poporului iordaniei de a-și menține neutralitatea și de a nu permite atragerea ei în pactul de la Bagdad. Adepții vădiți ai acestui pact au fost înfrînți fățiș în aceste alegeri. Majoritatea deputaților aleși cer anularea tratatului anglo-iordanian și o colaborare strînsă cu Egiptul, Siria și alte țări arabe.

Din istoria relațiilor culturale romîno-ruse

Acad prof. Petre Constantinescu-Iași

Colaborarea culturală dintre popoare contribuie la îmbogățirea culturii fiecărui popor, indiferent dacă acel popor este mai mic numericește sau cu o cultură mai modestă ca a altuia, cu care se găsește în schimb cultural. Acest adevăr alcătuiește astăzi temelia unei largi acțiuni pe plan mondial, susținută de state și de organizații internaționale.

Între poporul romîn și popoarele care trăiesc azi în Uniunea Sovietică s-au înnodat încă din cele mai vechi timpuri legături trainice de prietenie, legături culturale dintre cele mai importante. Cultura noastră datorează vechii culturi rusești un sprijin puternic.

Trebuie să subliniem însă faptul că influența culturală rusă n-a însemnat o înăbușire a culturii noastre naționale. Spre deosebire de influența culturală apuseană, din secolul XIX, influența rusă înseamnă o stimulare a forțelor creatoare ale poporului romîn.

Istoria poporului romîn nu poate fi studiată fără cunoașterea legăturilor cu popoarele slave și-n primul rînd cu popoarele rus și ucrainean cu care a fost vecin încă de la apariția sa. Elementul slav, de la slavii din sudul Dunării sau de la slavii-ruși, în formarea limbii și specificului sufletesc al poporului romîn este un adevăr istoric necontestat.

Într-o lucrare recentă, „*Relațiile culturale romîno-ruse din trecut*", am arătat pe larg că raporturile culturale dintre aceste popoare vecine au origini străvechi și s-au desfășurat de-a lungul veacurilor pînă aproape în zilele noastre. Numai o anumită politică, aceea a claselor dominante din trecutul apropiat — și mai ales de la instaurarea regimului sovietic la vecinii noștri — a căutat să îndepărteze poporul romîn de cunoașterea realităților de dincolo de granița răsăriteană și să-l împiedice a se bucura de roadele și succesele culturii rusești. În aceste zile, cînd sărbătorim Luna marii prietenii dintre poporul nostru și popoarele de la răsărit, să căutăm să trecem în revistă, atît cît ne este permis într-un articol de ziar, cîteva episoade ce ne vor arăta legăturile culturale ce s-au statornicit de-a lungul veacurilor între poporul nostru și popoarele Uniunii Sovietice

★

Putem spune că încă din epoca primelor state rusești au început să se precizeze sub diferite forme legăturile dintre popoarele rus și romîn.

În urmele arheologice descoperite în anii din urmă sînt numeroase exemple de influențe ale culturii statului de la Kiev, al cărui viteaz cneaz Sviatoslav a ajuns pînă la Dunăre cu armatele sale. În frumoasa povestire medievală: „*Cîntec despre oastea lui Igor*", se pomenește despre venirea acestor prinți ruși medievali cu armatele lor în țările romînești.

Încă în veacurile XIV și XV legăturile politice dintre țările romînești cu statele rusești înlesnesc și legăturile culturale. Limba nouă oficială, formularistica diplomatică, terminologia militară și chiar opere de creație populară sînt influențate puternic de cultura slavă a popoarelor de la răsărit.

E drept că cele mai multe urme ale influenței culturii rusești asupra culturii romînești cunoscute astăzi sînt de domeniul statal și bisericesc în epoca medievală, deoarece cultura romînească din această vreme exprimă interesele clasei dominante a feudalilor; de aceea, ea se manifestă prin literatură și artă bisericească, prin acte de cancelarie și celelalte forme oficiale.

Printre primii oameni de cultură ai Moldovei din prima jumătate a secolului XV istoria cunoaște pe mitropolitul Țamblac, vestit prin frumoasele sale cuvîntări din catedrala Sucevei și care, deși originar din sudul Dunării, se stabilește la Kiev de unde continuă legăturile culturale cu țara Moldovei.

Din a doua jumătate a secolului XV s-au păstrat în bibliotecile romînești cîteva lucrări de origină rusească, transcrise de copiști romîni. Nu toate aceste lucrări sînt cu conținut religios. În epoca lui Ștefan cel Mare, domnul cu atîtea legături politice, militare și matrimoniale cu principii din Rusia, influența culturii rusești este și mai puternică. Episcopul Vasile al Romanului este unul din sfetnicii lui Ștefan și ai țarului Ivan III — același țar care primește la curtea sa o solie de boieri și dieci moldoveni.

În veacul al XVII-lea cultura romînească se îmbină și mai fericit cu cultura rusă. Acum apare figura marelui cărturar Petru Movilă, fiu de domn moldovean, întemeietorul unui colegiu model la Kiev și susținător continuu al literelor și artelor din țara sa de baștină, Moldova. De la Kiev vin meșteri tipografi pentru tipografia de la Trei Ierarhi din Iași, unde funcționează o școală cu profesori aduși tot de acolo. Petru Movilă trimite domnului Vasile Lupu meșteri iscusiți pentru zugrăvirea ctitoriilor sale.

În aceeași vreme trăiește mitropolitul Varlaam, care călătorește la Moscova în misiuni politice și culturale. Renumele său de om al culturii este egalat de acela al lui Dosoftei, un apologet al culturii rusești.

În bibliotecile din Moscova și Kiev s-au păstrat pînă-n zilele noastre cîteva manuscrise de-ale lui Dosoftei.

În veacul al XVII-lea, cînd trăiesc marii cronicari, se dezvoltă strălucit literatura istorică. Cea dintîi lucrare istorică munteană „*Hronograful*" lui Moxalie, scrisă la 1620, un fel de istorie universală cu note despre Țara Muntenească, a fost descoperită și publicată pentru întîia oară de un învățat rus, V. I. Grigorovici.

În țările romînești circulă în acea vreme și cele dintîi gramatici rusești. Documentele vremii vorbesc și de un botanist rus, Mitrofan Petrov, care vine în Moldova pe la 1670 să studieze buruienile tămăduitoare.

Influența cărții rusești asupra cărții romînești a fost puternică.

Circulația cărților rusești provenite din tipografiile ucrainene și moscovite a fost mare. Multe din exemplarele păstrate pînă azi poartă însemnări despre împrejurările în care au ajuns la noi. În registrele cancelariei Ministerului de Externe pe anul 1591 sînt trecute un număr de opt cărți primite în dar din partea țarului pentru mînăstirea Suceava.

Domnia lui Petru cel Mare înseamnă o nouă fază a legăturilor politice și culturale dintre ruși și romîni.

La curtea lui Petru I a trăit unul din cei mai mari învățați ai Moldovei, spătarul Nicolae Milescu, autorul mai multor lucrări, figură bine cunoscută și-n Apus. Înainte de domnia lui Petru I, Milescu ajunsese șeful cancelariei de la Externe, aproape un fel de ministru de externe. După dispoziția acestuia, Milescu întreprinde o călătorie în China, pe care o descrie cu talent.

Cultura romînească se mîndrește cu ilustra figură a lui Dimitrie Cantemir, poliglot, mare erudit, autor de variate și fundamentale lucrări — cunoscute în toată lumea științifică din timpul său. Dimitrie Cantemir desfășoară mulți ani de activitate în Rusia, fiind unul din intimii țarului Petru I. Dimitrie Cantemir este considerat de către unul din primii săi biografi, istoricul rus Bantiș-Kamenski, cel mai învățat bărbat din Rusia în timpul lui Petru I. El lucrează în nenumărate domenii; este unul din întemeietorii Academiei de la Petersburg și membru al Academiei din Berlin. Cantemir este figura dominantă a relațiilor culturale romîno-ruse dintre 1711—1725.

Tot atunci trăiește un timp, în Rusia, marele cronicar moldovean Ion Neculce, iar din Georgia vine în Țara Romînească Antim Ivireanu, cărturar și artist, ucis mișelește de turci pentru atitudinea sa patriotică.

În secolul XVIII apar lucrări noi de istorie, care, deși n-au valoarea cronicilor din veacul trecut, prezintă totuși importanță prin spiritul mai liberal, influențat de literatura rusă. Acum apar lucrări de geografie, cosmografie, aritmetică — unele traduceri din rusește sau inspirate din opere rusești. Interesant este și faptul că academia noastră păstrează în arhivele bibliotecii ei cîteva documente asupra unor studenți romîni la Universitatea din Moscova.

Influența vechii arhitecturi rusești asupra celei romînești este caracterizată prin unele elemente împrumutate de la monumentele rusești sau caucaziene. De mult încă, frumoasa biserică episcopală a lui Neagoe Basarab de la Curtea de Argeș, de la începutul veacului al XVI-lea este admirată pentru frumoasele sale podoabe sculptate, de pe pereții exteriori, podoabe ce se regăsesc întocmai la multe monumente din Georgia și Armenia.

De asemenea, diferite planuri în care sînt construite bisericile romînești ale epocii — planul triconc sau de cruce interioară — se regăsesc și la monumentele din Moscova, Novgorod, Kiev, sau alte centre importante — deși au o origină veche comună, bizantină. Un element original al bisericilor moldovenești — ceea ce s-a numit sepulcral, adică încăperea unde se înmormîntau ctitorii — și care apare numai în secolul XVI, își are origina în arhitectura caucaziană.

O altă caracteristică a arhitecturii romînești, tendința de înălțare a turlelor bisericilor și pe care unii istorici de artă de la noi o credeau drept influență gotică, noi, prin studii anterioare, am dovedit că se aseamănă cu un fenomen similar al artei rusești. Tendința de înălțare a turlei, care apare la bisericile rusești sub denumirea de „șatrovii", a fost explicată de savanții sovietici astfel: „*Ea armonizează zborul dinamic, ideea religioasă de înălțare cu afirmarea autorității laice și a puterii de stat*". Explicația este valabilă și pentru arta Moldovei, în care se închega de asemenea puterea de stat. Domnia lui Ștefan cel Mare ca și domniile lui Alexandru Lăpușneanu și Ioan Vodă cel Cumplit, pline de lupte împotriva boierilor feudali, înseamnă momente de întărire a statului centralizat.

Din arhitectura civilă a vremii se poate cita exemplul comun al cetăților și întăriturilor orașelor: Cetatea Neamțului, de pildă, prezintă un tip care se regăsește la Aberd sau Constantin Abad din Caucazia.

Tendința spre realism pe care o putem socoti ca un specific al picturii rusești din această epocă, apare pe ici, colo și-n frescele bisericilor romînești. Ea se evidențiază în unele aspecte de îmbrăcăminte națională, începuturi de peisaje locale și altele. Istoricii de artă sovietici au stabilit apariția portretului drept fenomen specific picturii rusești din secolele XV-XVI. În pictura romînească oficială portretul istoric apare sub chipul ctitorilor, de obicei domni și boieri, iar mai tîrziu, negustori.

Arhitectura civilă din secolul XVII este mai dezvoltată față de epoca anterioară. Se cunoaște acum și mai bine arhitectura orășenească. Cităm de asemenea doar un singur exemplu: palatul de la Cetățuia din Iași, care prezintă mari asemănări cu casa Pogankin din Pskov, oraș bogat rusesc cu străvechi legături economice cu țările romînești.

Către finele sec. XVIII și în prima jumătate a sec. XIX, în artă domina stilul empire, care poartă și numele de „empire-russe".

În stilul empire-russe au fost clădite numeroase case boierești și edificii publice. Dintre acestea se mai păstrează la Iași, între altele, clădirea actualei Facultăți de Medicină, care reproduce în mic vechea Universitate „Lomonosov" din Moscova, clădire zidită la 1795; sau o altă casă frumoasă, înălțată la începutul secolului XIX, în care a locuit generalul Kisseleff și unde a poposit marele muzicant Liszt în vizita sa la Iași.

În secolul XIX primele începuturi ale literaturii moderne romînești, îndeosebi în Moldova, se dezvoltă sub înrîurirea marilor scriitori ruși în frunte cu Pușkin. Fabuliștii clasici romîni Al. Donici și Grigore Alexandrescu se inspiră din Krilov. Poetul Stamate, nuvelistul Costache Negruzzi și alții traduc sau folosesc modelele literaturii rusești. Mihail Kogălniceanu admiră pe istoricul rus Karamzin.

Limba oficială de stat împrumută, mai ales în domeniul militar, noi termene rusești.

Pentru scurt timp — epoca războiului Crimeii — care înseamnă încercarea statelor capitaliste apusene de a împiedica influența Rusiei în Balcani, raporturile culturale ruso-romîne slăbesc. Dar tot atunci apare o nouă influență politică — aceea a marilor democrați revoluționari ruși. Literatura democraților revoluționari ruși pătrunde intens în țările romînești.

Dar la noi se dezvoltă idei pe linia democraților ruși încă înainte de 1848. Nicolae Bălcescu exprimă aceleași preocupări ca și acelea ale marilor gînditori și luptători ruși. dragoste nemărginită pentru poporul asuprit și ură aprigă împotriva asupritorilor lui. C. A. Rosetti scrie o carte despre Rusia în 1852, în timpul exilului său în Franța. Drept motto reproduce cuvintele decembristului Pestel.

Un loc deosebit în literatura istorică și filologică din a doua jumătate a secolului XIX îl are învățatul Bogdan Petriceicu Hașdeu, care a cunoscut și cercetat îndeaproape operele lui Herzen, Belinski, Cernîșevski și Dobroliubov.

Marii gînditori revoluționari democrați ruși de la mijlocul veacului XIX: Herzen, Belinski, Cernîșevski, Dobroliubov, Pisarev, Nekrasov s-au interesat de viața poporului romîn, iar operele lor n-au fost ignorate la noi, cu toată vitregia răspîndirii lor. Generații întregi s-au hrănit cu idealurile eroilor din romanul lui Cernîșevski „Ce-i de făcut?", tradus și publicat de timpuriu în romînește. Nu voi uita niciodată că-n anii copilăriei mele — anii de foc 1906—1907, cînd începusem a dibui lumini noi, printre broșurile editate de „Romînia Muncitoare", „Ce-i de făcut?" mi-a fost carte de căpătîi.

Mișcările revoluționare din Rusia erau cunoscute publicului romînesc. O serie de ziare din a doua jumătate a veacului trecut pomenesc de ele, deseori cu simpatie. Cităm doar unele: „Independența", „Romînul" lui C. A. Rosetti, „Apărătorul romîn", „Buciumul" lui Cezar Boliac, toate din București; „Tribuna Romînă" de la Iași, „Concordia" din Budapesta, „Gazeta Transilvaniei" de la Brașov sau „Familia" de la Oradea, foaia care publică știri despre Marx și Internaționala I.

„Clopotul", ziarul lui Herzen, este răspîndit și-n Romînia. Articole din acest ziar apar în „Romînul" și „Reforma"; ziarul „Concordia", reproducînd pasaje din cartea lui Petre Dolgorucov „Adevărul despre Rusia", tradusă și-n romînește la 1863 amintește și despre Herzen.

Mișcarea puternică din ultimele decenii ale secolului XIX, cînd ideile socialismului științific s-au cristalizat și-n țara noastră, se exprimă prin publicații periodice, în frunte cu revista „Contemporanul" sau prin opere întregi scrise sub influența literaturii revoluționare rusești.

Clasicii literaturii ruse din a doua jumătate a secolului XIX și începutul veacului următor sînt bine cunoscuți în țara noastră, fie din traduceri apusene, fie uneori chiar după original. Turgheniev și Tolstoi, Dostoevski și Korolenko — care a cunoscut îndeaproape țara noastră, Cehov și-n deosebi Maxim Gorki, sînt cunoscuți și iubiți de marele public, influențînd pe mulți din scriitorii noștri în tendințele lor realiste.

În perioada anilor 1905-1917, cu toate piedicile puse în cale de conducătorii statului romîn și cu toată ignorarea voită din partea unor intelectuali romîni a culturii rusești, legăturile vechi nu sînt cu totul rupte.

Se pun bazele slavisticei romînești, ilustrată de istoricul Ion Bogdan de la universitatea din București și filologul Ilie Bărbulescu de la universitatea din Iași. Corespondentul lor în istoriografia rusă este savantul Iațimiski și alții. Lucrările marelui biolog rus Mecinikov pătrund și la noi.

Nu putem uita că începuturile mișcării muncitorești, reorganizată după trădarea „generoșilor" din 1899, este legată de numele lui Maxim Gorki, pentru apărarea căruia se ia cuvîntul la marea adunare de la Eforie din 24 ianuarie 1905, convocată pentru solidarizarea muncitorimii romîne cu victimele din duminica roșie de la 9 ianuarie, din Petersburg.

„Azilul de noapte", „Konovalov", „Makar Ciudra", „Copilăria mea" sînt traduse în diferite colecții, căci opera lui Gorki domină și zdrobește piedicile. „Mama" lui Gorki este cartea de căpătîi a proletariatului.

În zilele noastre ajutorul prietenesc al vecinilor de la răsărit este tot mai puternic. Marea și înaintata cultură sovietică ne ajută la formarea culturii din țara noastră, cultura unui popor eliberat de sub robia capitalului, cultura unui popor ce a pornit pe drumul făuririi unei vieți noi. Sîntem recunoscători vechilor noștri prieteni și considerăm această recunoștință ca un prinos adus Uniunii Sovietice și oamenilor ei în această lună închinată marii prietenii romîno-sovietice.

Uniunea Sovietică a fost și rămîne adeptă consecventă a restabilirii unității naționale a Germaniei

Nota Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. adresată guvernului R. F. Germane

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, la 7 septembrie a.c., A. Haas, ambasadorul Republicii Federale Germane în U.R.S.S., i-a remis lui A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., o notă și un memorandum în care se expune punctul de vedere al guvernului R.F. Germane în problema reunificării Germaniei (textul notei a fost publicat la 9 septembrie a.c.).

Guvernul R. F. Germane, se spune în memorandum, dorește să expună guvernului U.R.S.S. considerentele sale în legătură cu cel mai bun și mai rapid mod de rezolvare a problemei reunificării poporului german pe o cale care să satisfacă atît părțile direct interesate, cît și toate celelalte popoare.

După părerea guvernului R.F. Germane în problema germană, guvernul sovietic și-a schimbat poziția pe care s-a situat în anii 1952 și 1953, și în prezent nu consideră problema germană ca o problemă urgentă. În memorandum se afirmă de asemenea că guvernul sovietic, prelungește scindarea Germaniei prin afirmațiile sale că există două state germane.

În memorandumul guvernului R.F. Germane se relevă că, după încheierea operațiilor militare, cele patru puteri și-au asumat obligația de a menține Germania ca un tot unit și că ulterior ele și-au reafirmat în repetate rînduri această obligație juridică și răspunderea lor morală pentru restabilirea unității Germaniei.

Guvernul R. F. Germane se spune în continuare în memorandum, știe că guvernul sovietic își bazează actuala părere în problema reunificării Germaniei, mai ales, pe faptul că Republica Federală a hotărît să-și creeze forțe armate proprii și să adere la sistemul defensiv al pactului Atlanticului de nord și la Uniunea Europei occidentale.

Guvernul R.F. Germane afirmă că aprecierea sovietică despre această politică se bazează pe premize și pe presupuneri greșite, el se referă în această privință la articolul 51 al Cartei Organizației Națiunilor Unite care acordă tuturor statelor dreptul la autoapărare individuală și colectivă. Republica Federală, se spune în memorandum, este singurul stat din lume care a renunțat în mod oficial să producă nu numai toate tipurile de arme de exterminare în masă (armă atomică, biologică și chimică) ci, mai mult, numeroase tipuri de armament greu.

Exprimîndu-și interesul pentru realizarea unui acord general cu privire la dezarmare, guvernul R.F. Germane afirmă totodată în memorandumul său că legătura dintre problema dezarmării și problema reunificării Germaniei este inevitabilă și că dezarmarea generală poate fi realizată numai în cazul cînd vor exista premizele politice pentru aceasta. Guvernul R.F. Germane a subliniat întotdeauna, se spune în continuare în memorandum că consideră pe deplin posibilă rezolvarea problemei dezarmării concomitent cu problema reunificării.

După cum afirmă guvernul R.F. Germane, temerile exprimate de partea sovietică în legătură cu participarea Republicii Federale la pactul nord-atlantic și la Uniunea Europei occidentale sînt lipsite de temei, întrucît atît pactul nord-atlantic cît și Uniunea Europei occidentale sînt asociații care, după părerea guvernului R.F. Germane, slujesc exclusiv autoapărarea individuală și colectivă.

După părerea guvernului R. F. Germane, nu există temeiuri nici să se presupună că, în cazul unificării Germaniei, puterile occidentale vor cere includerea ei în pactul nord-atlantic și în Uniunea Europei occidentale. Guvernul R.F. Germane, se spune în memorandum, a susținut în totdeauna principiul că viitorul guvern al întregii Germanii trebuie să aibă posibilitatea să hotărască în mod liber dacă Germania unificată va fi aliată cu Vestul sau cu Estul, sau dacă nu va participa la nici un fel de alianțe. Memorandumul menționează că la conferința de la Geneva din octombrie 1955, guvernele Franței, Regatului Unit și Statelor Unite ale Americii au declarat că, în cazul cînd Germania unificată va hotărî să devină membră a N.A.T.O., ele sînt gata să dea Uniunii Sovietice garanții de securitate; se menționează de asemenea că, încă înainte de această dată, în iunie 1955, primul ministru al Angliei, Eden, a propus să se examineze problema creării unei zone demilitarizate între est și vest.

Guvernul R. F. Germane, se spune în continuare în memorandum, se declară în favoarea creării unui sistem european de securitate, bazat pe principiul ca, în relațiile dintre ei, toți participanții să renunțe în mod solemn la folosirea forței pentru rezolvarea problemelor politice litigioase. În cadrul acestui sistem de securitate fiecare stat participant trebuie să-și asume obligația de a nu acorda nici un fel de sprijin agresorului. Guvernul R.F. Germane declară că nu refuză să examineze și alte propuneri potrivite în legătură cu elementele unui sistem de securitate. El se declară de asemenea în favoarea principiului ca participanții la tratatul european de securitate să-și asume obligația de a acorda ajutor în cazul cînd în Europa, un stat care nu este membru al N.A.T.O. ar fi atacat de un membru al N.A.T.O. și invers.

Guvernul R.F. Germane consideră că deosebirea fundamentală dintre propunerea sovietică în problema securității europene și propunerea puterilor occidentale constă în faptul că Uniunea Sovietică prevede participarea celor două state germane la acest sistem contractual. Guvernul R.F. Germane afirmă că această idee ar contraveni directivelor din 23 iulie 1955 ale șefilor guvernelor celor patru puteri în care s-a consemnat strînsa legătură dintre problema reunificării Germaniei și problema securității europene. Guvernul R.F. Germane consideră necesar să lege în așa fel rezolvarea celor două probleme, încît de la bun început în sistemul european de securitate să intre numai un singur stat german, și anume — Germania reunificată.

După mărețul său Decret asupra păcii din noiembrie 1917, se spune în continuare în memorandum, guvernul sovietic s-a pronunțat întotdeauna pentru dreptul popoarelor la autodeterminare. Acest principiu, pe care și guvernul R.F. Germane îl consideră ca bază a coexistenței pașnice a popoarelor, și care și-a găsit expresie în Carta Organizației Națiunilor Unite, în Carta Atlanticului și în numeroase alte documente fundamentale, constă în posibilitatea pe care trebuie s-o aibă fiecare națiune de a-și hotărî singură în mod liber soarta. Ea trebuie să hotărască singură în ce asociație de state și sub ce formă de guvernămînt vrea să trăiască, ce orînduire socială preferă, ce politică externă vrea să ducă și cu ce state vrea să colaboreze mai strîns.

În memorandum se spune că, dacă i s-ar da poporului german posibilitatea de a-și hotărî singur soarta, el s-ar pronunța necondiționat în unanimitate împotriva creării a două state germane și pentru reunificarea imediată într-un singur stat german. Faptul că aceasta ar implica pentru el necesitatea de a alege între forme de guvernămînt diferite și sisteme social-economice diferite nu trebuie să fie o piedică în a i se acorda posibilitatea de a alege printr-o hotărîre liberă.

Guvernul R.F. Germane se pronunță pentru ținerea unor alegeri în întreaga Germanie, respingînd totodată propunerea de a se realiza o apropiere și colaborare între cele două state germane. În această ordine de idei în memorandum se formulează tot felul de atacuri grosolane împotriva Republicii Democrate Germane.

În încheierea memorandumului se arată că guvernul R.F. Germane ar fi satisfăcut ca guvernul U.R.S.S. să răspundă la problemele expuse mai sus și că ar considera util dacă în felul acesta s-ar face începutul unui schimb de păreri, care să contribuie la realizarea unui acord între cele patru puteri în problema reunificării.

La 22 octombrie, D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe dl. H. Northe, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.F. Germane în U.R.S.S., și i-a înmînat următoarea notă:

„Guvernul sovietic a luat cunoștință de nota și memorandumul guvernului Republicii Federale Germane, primite la 7 septembrie a.c.

După cum rezultă din cuprinsul documentelor amintite, guvernul R.F. Germane a considerat necesar să aducă la cunoștința guvernului U.R.S.S. punctul său de vedere cu privire la restabilirea unității naționale a Germaniei și asigurarea securității în Europa. Guvernul sovietic a avut în repetate rînduri un rodnic schimb de păreri asupra acestor probleme cu guvernul Republicii Democrate Germane. Și în răspunsul la nota și memorandumul R.F. Germane, el este gata să-și expună punctul de vedere asupra problemelor care interesează guvernul Republicii Federale.

I. — În memorandumul său, guvernul R.F. Germane încearcă în fel și chip să escamoteze faptul că încheierea acordurilor de la Paris și aderarea Germaniei occidentale la Blocul Atlanticului de nord și la Uniunea Europei Occidentale au adus un prejudiciu serios cauzei restabilirii unității naționale a Germaniei.

După cum rezultă din nota și din memorandumul său, guvernul R.F. Germane, consideră că întreaga răspundere pentru reunificarea Germaniei o poartă cele patru puteri care au fost în fruntea coaliției anti-hitleriste în perioada celui de al doilea război mondial — U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța. Ce sens poate avea însă în realitate un asemenea mod de a pune actualmente problema dacă se ține seama de faptul că cele mai importante acorduri dintre cele patru puteri cu privire la dezvoltarea Germaniei ca stat unit, iubitor de pace și democratic au fost încălcate prin acțiunile unilaterale din anii de după război ale guvernelor S.U.A., Angliei și Franței, care au dus la scindarea Germaniei? Se știe că aceste acțiuni au avut ca urmare crearea unui stat separat în Germania occidentală și au culminat cu includerea Germaniei occidentale remilitarizate în blocul militar al puterilor occidentale, îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și altor state iubitoare de pace. Guvernul U.R.S.S. a atras atenția la timpul cuvenit că încheierea acordurilor de la Paris este în contradicție cu interesele unificării Germaniei ca stat pașnic și democrat. Aderînd la acordurile de la Paris și pășind pe calea militarizării țării, guvernul R.F. Germane a sacrificat interesele naționale ale poporului german de dragul înfăptuirii planurilor militare ale blocului Atlanticului de nord.

Guvernul federal încearcă să justifice această politică a sa, afirmînd că militarizarea Germaniei occidentale și participarea ei la N.A.T.O. slujește „autoapărarea individuală și colectivă".

Uniunea Sovietică a considerat întotdeauna și consideră că statele germane existente, ca și Germania unită după rezolvarea problemei reunificării naționale, trebuie să aibă forțele armate necesare exercitării dreptului la autoapărare, propriu fiecărui stat suveran. Republica Democrată Germană își creează o armată națională proprie, dar, potrivit hotărîrii guvernului R. D. Germane, efectivul acestei armate este limitat la 90.000 de oameni și guvernul R.D. Germane a renunțat la introducerea serviciului militar obligatoriu. Efectivul redus al forțelor armate ale R.D. Germane, modul de constituire a acestora, precum și faptul că guvernul R.D. Germane este gata să ajungă la o înțelegere asupra stabilirii unui efectiv limită al forțelor armate ale R. D. Germane și R.F. Germane, nu lasă nici o îndoială asupra faptului că armata națională a R.D. Germane este creată pentru autoapărare. Nu se poate spune același lucru despre Bundeswehr-ul vest-german, care se formează în prezent.

Se știe că armata R. F. Germane a fost de la început constituită ca o parte integrantă a forțelor armate ale blocului militar închis al puterilor occidentale, îndreptat împotriva U.R.S.S. și a statelor iubitoare de pace ce-i sînt prietene.

Caracterul, ritmul și volumul înarmărilor R.F. Germane sînt determinate în prezent de cerințele acestui bloc, în slujba căruia sînt puse potențialul militaro-economic și resursele de oameni ale Germaniei occidentale.

În timp ce puterile caută o cale pentru realizarea unui acord cu privire la reducerea generală a armamentelor și numeroase state aplică deja în practică reducerea forțelor lor armate și a armamentelor, guvernul R.F. Germane a proclamat un program de creare a unei armate de o jumătate de milion și refuză să examineze orice propuneri referitoare la o limitare a forțelor armate ale celor două state germane.

În ciuda împotrivirii cercurilor largi ale opiniei publice, la insistențele guvernului în Germania occidentală a fost introdus serviciul militar general, obligatoriu, care creează premizele formării unei armate de multe milioane de oameni. Personalități cu funcții de cea mai mare răspundere din R. F. Germană încearcă să ațîțe în cuvîntările lor sentimente ostile Uniunii Sovietice, Republicii Democrate Germane, Poloniei, Cehoslovaciei și altor țări democrate. În Germania occidentală există cercuri influente care nu au renunțat la gîndul de a acapara teritoriile altor state europene.

Nu pot avea valoare practică referirile guvernului R.F. Germane la unele clauze ale acordurilor de la Paris care ar constitui un control asupra armatei vest-germane, întrucît aceste clauze au un caracter pur declarativ; totodată ele sînt stabilite de partenerii R.F. Germane din coaliția militară, care în orice moment le pot modifica după bunul lor plac.

Nu pot avea însemnătate nici declarațiile guvernului R.F. Germane cu privire la renunțarea la producția de armament atomic și de alte cîteva tipuri de armament, dacă se ține seama de faptul că cercurile oficiale ale R.F. Germane au și declarat că forțele armate ale Germaniei occidentale vor dispune de arma nucleară și au trecut la efectuarea măsurilor practice corespunzătoare.

Guvernul sovietic consideră că între U.R.S.S. și R.F. Germană nu trebuie să existe nici un fel de neclarități în problema militarizării Germaniei occidentale. În ultimul război mondial dezlănțuit de Germania hitleristă, Uniunea Sovietică, respingînd năvala cotropitorilor, a pierdut milioane de oameni. Zeci de mii de orașe și sate sovietice au fost transformate în ruine. Țării i-au fost provocate uriașe pagube materiale. Toate acestea nu se pot uita. Tocmai de aceea Uniunea Sovietică s-a pronunțat, se pronunță și se va pronunța și pe viitor cu consecvență împotriva reînvierii militarismului în Germania occidentală, indiferent sub ce formă s-ar produce.

Nu se poate să nu se facă o legătură între politica militarizării Germaniei occidentale și ultimele măsuri luate de guvernul R.F. Germane față de forțele care se pronunță împotriva actualei linii de dezvoltare a Germaniei occidentale. În această privință guvernul R.F. Germane nu se dă înlături de la încălcarea drepturilor și libertăților democratice elementare ale populației Germaniei occidentale, garantate poporului german prin acordul de la Potsdam.

Din cele spuse reiese lipsa totală de temei a încercărilor de a se demonstra în memorandumul guvernului R. F. Germane că întîrzierea în rezolvarea problemei germane s-ar explica printr-o schimbare a poziției U.R.S.S. în această problemă. Guvernul R.F. Germane culege doar roadele propriei sale politici.

Uniunea Sovietică a fost și rămîne adeptă consecventă a restabilirii unității naționale a Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat.

Apreciind posibilitățile de a atinge acest țel, guvernul U.R.S.S. nu poate să nu țină seama de situația care s-a creat de fapt în prezent în Germania unde de cîțiva ani există două state de sine stătătoare, care se dezvoltă pe căi diferite, fiecare din ele avînd rînduielile sale sociale specifice deosebite de ale celuilalt stat. Planurile care urmăresc să impună Republicii Democrate Germane rînduieli ce-i sînt străine sînt desigur planuri utopice. Guvernul R.D. Germane a declarat în repetate rînduri că Germania nu poate fi reunificată pe seama intereselor Republicii Democrate Germane care a pășit pe calea construirii socialismului. Este cu totul evident că în aceste condiții sarcina reunificării Germaniei nu poate fi abordată cu realism decît într-un singur fel: cele două state germane trebuie să se înțeleagă între ele.

Se știe că există deja astfel de propuneri făcute de Republica Democrată Germană, ca de exemplu propunerea de a se renunța la introducerea serviciului militar general obligatoriu în cele două părți ale Germaniei, de a se limita forțele armate ale celor două state germane, de a se interzice arma atomică pe teritoriul Germaniei.

Uniunea Sovietică, avînd relații diplomatice cu ambele state germane, este gata să contribuie la realizarea înțelegerii necesare între ele. Guvernul sovietic este convins că, dacă și guvernele Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței, ar contribui la rîndul lor la realizarea unei apropieri între Republica Federală Germană și Republica Democrată Germană, aceasta ar îmbunătăți considerabil perspectivele de rezolvare a problemei germane.

În lumina tuturor faptelor expuse se înțelege că în actualele condiții în problema căilor de reunificare a Germaniei nu poate fi folosită unitatea de măsură dinaintea formării a două state diferite pe teritoriul ei, dinainte ca unul din aceste state — Republica Federală Germană — să-și fi legat soarta de N.A.T.O. și să fi început să ducă o politică de militarizare și de înăbușire a drepturilor democratice ale populației Germaniei occidentale. Situația din Europa și din Germania însăși s-a schimbat radical. De aceea, discuțiile asupra unificării Germaniei prin alegeri pe întreaga Germanie nu mai au o bază reală. În prezent nu există în Germania condiții pentru astfel de alegeri. Astăzi problema reunificării Germaniei este în primul rînd problema modificării actualei orientări politice a guvernului R.F. Germane, care duce la transformarea Germaniei occidentale în focarul unui nou război și al reacțiunii în Europa, este problema apropierii între cele două state germane și a realizării unei înțelegeri între R.D. Germană și R.F. Germană.

În zilele noastre, cînd metoda colaborării și tratativelor dintre țările cele mai diferite este unanim acceptată cu atît mai puțin se poate accepta ca normală situația în care un stat, care reprezintă o parte a națiunii refuză să colaboreze și să ducă tratative cu statul care reprezintă cealaltă parte a națiunii. În legătură cu aceasta este evident că politica de renunțare la o apropiere și la colaborare cu Republica Democrată Germană, dusă de actualul guvern al R.F. Germane este în contradicție cu tradițiile patriotice ale poporului german, cu năzuința sa fierbinte spre unificarea patriei sale.

(Continuare în numărul viitor)

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 24 octombrie 1956

De peste HOTARE

Sesiunea Seimului Republicii Populare Polone

VARȘOVIA 23 (Agerpres). — Agenția P.A.P. transmite: La 23 octombrie, ora 17 au început lucrările celei de a 10-a sesiuni a Seimului Republicii Populare Polone.

Pe băncile guvernului au luat loc membrii guvernului, în frunte cu președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, J. Cyrankiewicz.

La sesiune asistă membri delegației Scupșcinei Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia în frunte cu președintele delegației, P. Stambolici, care vizitează R.P. Polonă.

Pe ordinea de zi a sesiunii sînt înscrise:

Legea electorală; legea cu privire la planul cincinal pe 1956—1960; modificări în guvern; legea pensiilor; ratificarea decretelor emise între cele două sesiuni.

Seimul a adoptat moțiunea deputatului Hechfeld de a înscrie pe ordinea de zi discutarea situației politice actuale din Polonia.

Numiri în Ministerul Apărării Naționale al R. P. Polone

VARȘOVIA 23 (Agerpres). — P.A.P. transmite: Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez a hotărît să numească pe generalul Marian Spychalski într-o funcție de răspundere în armata poloneză.

Președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, în conformitate cu cererea ministrului Apărării Naționale, a rechemat pe generalul Kazimierz Witaszewski din postul de locțiitor al ministrului Apărării Naționale și a numit în această funcție pe generalul Marian Spychalski.

Totodată Ministerul Apărării Naționale a numit pe locțiitorul ministrului Apărării Naționale, generalul Marian Spychalski în funcția de conducător al Direcției Superioare Politice a armatei poloneze, rechemînd pe generalul Kazimierz Witaszewski din acest post.

Oamenii muncii polonezi își exprimă atașamentul față de P. M. U. P.

VARȘOVIA 23 (Agerpres). — După cum transmite agenția P.A.P., în instituțiile și întreprinderile din R.P. Polonă au loc ședințe deschise ale comitetelor și organizațiilor de partid ale Partidului Muncitoresc Unit Polonez și mitinguri cu prilejul cărora oamenii muncii polonezi își exprimă atașamentul față de Partidul Muncitoresc Unit Polonez, de Comitetul Central și Biroul Politic al C.C. și hotărîrea de a sprijini rezoluțiile celei de a 8-a plenare, de a întări necontenit prietenia cu Uniunea Sovietică.

Imediat după încheierea dezbaterilor celei de a 8-a plenare a C.C. al P.M.U.P., un miting de masă a avut loc la fabrica de automobile din Varșovia.

În gospodăriile de stat din voievodatul Lodz, în uzinele combinatului „V. I. Lenin" din apropierea Cracoviei, în întreprinderea „Pafawag" din Wroclaw, în minele din Silezia, în toate orașele și satele Republicii Populare Polone oamenii muncii și-au exprimat hotărîrea de a lupta pentru construirea socialismului în Polonia, de a întări necontenit prietenia cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară.

Încheierea convorbirilor dintre reprezentanții Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia și ai Partidului celor ce muncesc din Ungaria

BELGRAD (Agerpres). — Convorbirile dintre reprezentanții C.C. al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia și ai C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria au luat sfîrșit.

La 23 octombrie a fost dat publicității un comunicat cu privire la rezultatul acestor tratative.

În 24 de ore

PRAGA. — În aceste zile, întreaga Cehoslovacie cinstește memoria marelui pedagog Jan Komenski cu prilejul celei de a 365-a aniversări a morții sale. Komenski este autorul lucrărilor cunoscute în întreaga lume — „Magna Didactica", „Lumea în imagini" și altele.

PRAGA. — La 22 octombrie la Praga a fost semnat un acord comercial pe trei ani între R. Cehoslovacă și Marea Britanie. Au fost de asemenea semnate listele de mărfuri care vor fi livrate pînă la data de 31 decembrie 1957.

OSLO. — Ziarele anunță că peste 100 de reprezentanți de seamă ai vieții publice din Norvegia au trimis Stortingului (parlamentul norvegian) și guvernului un apel prin care cer să facă demersuri pentru interzicerea pe plan internațional a fabricării și experimentării armei atomice.

CAIRO. — Agenția Reuter anunță că primul ministru al Sudanului, Abdulah Khalil, a adresat o invitație împăratului Etiopiei și președintelui Egiptului, Nasser, de a face o vizită în Sudan.

PARIS. — Agenția France Presse anunță că, potrivit statisticilor lunare oficiale, balanța comercială a Franței a înregistrat în luna septembrie un deficit global de 33.1 miliarde franci.

ATENA. — Primul ministru grec Caramanlis a anunțat că va conduce personal delegația Greciei care va reprezenta în fața Adunării Generale O.N.U. punctul de vedere grec în problema Ciprului.

VARȘOVIA — La 21 octombrie a avut loc la Varșovia cel de al 20-lea și ultimul concert în cadrul primului Festival Internațional de muzică contemporană.

PEKIN. — La 23 octombrie, premierul Consiliului de stat al R.P. Chineze, Ciu En-lai, și primul ministru al Pakistanului, Hussein Șahed Suhravardi, au semnat la Pekin o declarație comună.

Grupul de reprezentanți sovietici la alegerile din S. U. A. a sosit la New York

NEW YORK 23 (Agerpres). — La 22 octombrie au sosit la New York în drum spre Washington, L. N. Soloviov, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., vicepreședinte al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, V. L. Kudreavțev, membru în colegiul redacțional al ziarului „Izvestia", și M. I. Rubinstein, doctor în științe economice, invitați în Statele Unite pentru a lua cunoștință de campania electorală ce se desfășoară în prezent în S.U.A.

Pe aeroportul din New York, L. N. Soloviov a făcut o scurtă declarație reprezentanților presei. El a mulțumit pentru invitație și a exprimat dorința grupului de a cunoaște reprezentanți ai diferitelor pături ale populației care participă la alegeri și să stabilească cu ei un contact prietenesc.

După convorbirea avută cu reprezentanții presei, grupul de reprezentanți sovietici a plecat pe calea aerului spre Washington.

Sighemițu cere normalizarea relațiilor dintre Japonia și R. P. Chineză

TOKIO 23 (Agerpres). — La 23 octombrie, ministrul de Externe al Japoniei, Sighemițu, a făcut presei o declarație în legătură cu relațiile internaționale ale Japoniei. „A venit momentul, a declarat Sighemițu, ca Japonia să examineze problema normalizării relațiilor sale cu toate țările și în special cu China comunistă".

Începerea tratativelor sovieto-belgiene

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 23 octombrie au început la Kremlin tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și Belgiei. A avut loc prima ședință.

În timpul tratativelor a avut loc un schimb de păreri asupra problemelor privind dezvoltarea relațiilor economice și culturale dintre cele două țări și stabilirea comunicațiilor aeriene între U.R.S.S. și Belgia. Tratativele s-au desfășurat într-un spirit de prietenească sinceritate și înțelegere reciprocă.

Părțile au căzut de acord să însărcineze pe experți să studieze documentele corespunzătoare și să prezinte spre examinare propuneri delegațiilor guvernamentale ale U.R.S.S. și Belgiei.

Tratativele vor continua.

N. A. Bulganin a primit delegația guvernamentală belgiană

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: În dimineața zilei de 23 octombrie N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a primit pe d-nii Van Acker, primul ministru al Belgiei, Spaak, ministrul Afacerilor Externe, și persoanele care îi însoțesc, care se află la Moscova în vizită oficială.

La convorbire au luat parte D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. I. Avilov, ambasadorul U.R.S.S. în Belgia, și a A. A. Arutiunian, șeful secției I-a pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

*

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 23 octombrie N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a oferit în marele palat al Kremlinului un dejun în cinstea lui A. Van Acker, primul ministru al Belgiei și P. H. Spaak, ministru al Afacerilor Externe al Belgiei.

*

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 23 octombrie D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe dl. Paul-Henri Spaak, ministrul Afacerilor Externe al Belgiei, cu care a avut o convorbire.

Un act samavolnic al autorităților franceze din Algeria

TUNIS 23 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă, în seara zilei de 22 octombrie, avioane de luptă franceze au interceptat deasupra Mării Mediterane și au silit să aterizeze pe teritoriul Algeriei un avion marocan care transporta de la Rabat către Tunis cinci conducători ai mișcării de eliberare națională din Algeria. Cei cinci lideri algerieni urmau să ia parte la o conferință cu participarea Sultanului Marocului și a primului ministru al Tunisiei, Burghiba. Ei au fost arestați în Algeria de autoritățile franceze.

După cum relatează agențiile de presă occidentale, în cursul zilei de 23 octombrie în Tunisia au avut loc puternice demonstrații de protest împotriva acțiunii arbitrare a autorităților militare franceze din Algeria. Au fost organizate greve generale. La Tunis s-a organizat o demonstrație de protest în fața clădirii ambasadei franceze.

Postul de radio Cairo, anunță că guvernul tunisian a adresat guvernului francez un protest împotriva arestării liderilor algerieni și și-a chemat ambasadorul din Paris pentru consultări.

La Casablanca (Maroc) docherii și muncitorii din întreprinderi au declarat o grevă de protest.

Potrivit agenției France Presse, Comitetul Politic al Ligii Arabe a adresat la 23 octombrie secretarului general al O.N.U., Hammarskjoeld, o telegramă în care îi cere să aducă la cunoștința Consiliului de Securitate împrejurările în care autoritățile militare franceze din Algeria au arestat pe conducătorii mișcării de eliberare din această țară.

Potrivit comentatorului postului de radio Cairo, în cercurile oficiale de la Paris s-a exprimat „teama" că reacția stîrnită de arestarea liderilor algerieni „va duce la crearea unui front unit al Tunisiei și Marocului alături de lupta pentru eliberare a patrioților algerieni".

În urma acestui eveniment a avut loc luni noapte la Paris o ședință extraordinară a Consiliului de Miniștri francez la care au participat președintele republicii Coty, primul ministru Guy Mollet, ministrul de Externe Pineau, ministrul Apărării Naționale Bourges-Manoury, Max Lejeune, secretar de stat la Ministerul Forțelor Armate și Alain Savary, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe.

Postul de radio Paris a anunțat că în legătură cu evenimentele din Africa de nord, guvernul francez și-a rechemat ambasadorul de la Cairo.

Gală de filme documentare privind activitatea O. N. U.

Cu prilejul Zilei Națiunilor Unite, marți seara, Asociația pentru Națiunile Unite din R.P.R. în colaborare cu Uniunea Ziariștilor a prezentat la Casa Ziariștilor din București o gală de filme documentare privind activitatea multilaterală desfășurată de Organizația Națiunilor Unite.

Au luat parte M. Macavei, președintele de onoare al I.R.R.C.S., B. Bereanu, secretar al Asociației pentru Națiunile Unite, Lucia Sturza Bulandra, general locotenent în rezervă Radu Rusescu, membri ai Comitetului Executiv al Asociației pentru Națiunile Unite.

În cadrul galei de filme au fost prezentate filme documentare privind activitatea UNESCO, departament al O.N.U., aspecte ale activității din sediul Organizației Națiunilor Unite precum și trei documentare din Indonezia, Grecia și Chile.

Filmele prezentate în cadrul galei au fost puse la dispoziția Asociației pentru Națiunile Unite din R.P.R. de către O.N.U.

(Agerpres)

Știri sportive

LONDRA 23 (Agerpres). — Prin telefon: Echipa romînă de fotbal Casa Centrală a Armatei din București își continuă cu succes turneul său în Anglia. După meciul egal realizat în compania Arsenalului din Londra fotbaliștii noștri au obținut un nou rezultat remarcabil terminînd nedecis cu o altă echipă din prima ligă profesionistă engleză, Sheffield Wednesday. În meciul de luni seara C.C.A. a avut de înfruntat un adversar care a aruncat în luptă toate armele pentru a se reabilita în fața publicului său după înfrîngerea suferită în ultima etapă de campionat. Formație cu un joc prin excelență bărbătesc, Sheffield Wednesday este cunoscută în Anglia și ca o echipă cu o mare capacitate de realizare și o excelentă tehnică. Ca și la Londra jucătorii romîni au lăsat o impresie excelentă, atrăgîndu-și simpatia publicului și aprecieri elogioase din partea cronicarilor marilor ziare britanice.

Sub titlul „O lecție pentru toți, la lumina reflectoarelor", „Daily Mail" scrie: „Putem învăța de la o echipă cu o astfel de înaintare ca a Casei Centrale a Armatei. Jocul ingenios de pase al atacanților romîni a încurcat de multe ori apărarea lui Sheffield".

După ce arată că echipa romînă deși a dominat majoritatea timpului nu a reușit să-și asigure victoria „Manchester Guardian" remarcă: „Romînii sînt însă cîștigătorii morali ai jocului care a plăcut foarte mult spectatorilor. Ei au jucat foarte bine în atac, dar spre sfîrșitul partidei Moldovan și Cacoveanu au ratat ocazii de aur".

Sub un titlu pe trei coloane „Daily Herald" vorbește în același ton despre meci. Ample reportaje și comentarii au apărut și în ziarele din Sheffield.

O altă partidă dificilă îi așteaptă acum pe jucătorii noștri care vor evolua joi seara la Luton, în meci revanșă cu puternica echipă Luton Town.

● **La 22 octombrie a luat sfîrșit la Tașkent concursul preolimpic al celor mai buni atleți sovietici. Un succes strălucit a obținut în ultima zi aruncătorul de ciocan Mihail Krivonosov. Încă din prima aruncare el a realizat 66,86 m., îmbunătățind cu 15 cm. recordul mondial stabilit la 3 octombrie de americanul Connolly. Dar nici această performanță nu a stat mult timp „în picioare". La ultima aruncare, Krivonosov a obținut excepționalul rezultat de 67,32 m., performanță superioară cu 61 cm. vechiului record mondial.**

Un nou record unional a fost înregistrat în proba de ștafetă 4x400 m. — 3'09"4/10. În proba de aruncarea greutății victoria a revenit lui V. Ovsopian cu rezultatul de 17,45 m., performanță care constituie de asemenea un nou record al Uniunii Sovietice.

În cele două zile de concurs atleții sovietici au stabilit un record mondial și 4 recorduri unionale

● Duminică va avea loc în Capitală întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele reprezentative de tineret ale R.P.R. și Suediei. Jocul se va desfășura pe stadionul „23 August" cu începere de la ora 15,30. În deschidere, la ora 13,30 se va disputa meciul dintre echipele Dinamo București și Știința Timișoara, contînd pentru campionatul categoriei A de fotbal.

● Comisia de organizare a Jocurilor Olimpice a hotărît să schimbe locul de desfășurare a probei de pentathlon modern. După cum s-a anunțat, această probă urma să se dispute la Heidelberg în apropierea satului olimpic. În urma acestei măsuri, pentathlonul modern va avea loc la Oaklands, o localitate situată la 21 km. de Melbourne.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel 7.50.10 Secția scri-sort. Tel 7.66.91 TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" STAS — 3452 — 52